UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 432-5798

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $7.50
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $9.00
Зміна адреси: 20 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

23 ЖОВТНЯ
Число №а 43
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLVII VOL. XLVII
OCTOBER 23, 1975.

Поштовий страйк

Переговори між представниками юнії 22,000 поштових працівників, що працюють по бюрах пошто вих урядів, та представником міністерства пошти не сподівано зірвалися й у вівторок, 21 жовтня розпочався страйк у цілій Канаді. Переговори розбилися наслідком твердої постави міністра пошти Б. Мекесея, який не хотів дозволити на більшу підвишку заробітної платні для поштовиків, як 1.70 дол. на протяг 30 місяців, починаючи від 1-го січня 1975 р. Представники юнії поштовиків вправді обнизили свої вимоги до 2.73 дол. підвишки на протяг 27 місяців, але на пропоновану міністерством пошти підвишку не погодилися.

Страйк охоплює лише працівників поштових урядів, а не листоношів. Але листоноші не мають ніякої праці, бо нема кому сортувати пошти. Міністер пошти заповів, що, якщо не дій де до скорого порозуміння між юнією поштовиків та міністерством пошти, то він звільнить з праці листоношів та інших поштових працівників, які не страйкують.

Поштовий страйк спричинює великі шкоди для всіх канадців й тому різні організації та установи як прим. Торговельна палата закликають уряд чимскорше поладнати страйк та вможливити нормальну доставу пошти.

Будуть підвищені поштові оплати до ЗСА

Починаючи з 1-го січня 1976 року оплати за посилки т.зв. другої кляси, тобто газети та журнали до ЗСА будуть підвищені на 165%, а від 1-го січня 1977 року на дальших 20%. Також оплата за пересилку книжок до ЗСА, починаючи від січня 1976 р. буде підвищена на 60%, а від 1-го січня 1977 р. на дальших 20-30%.

Починаючи з 1976 роком канадці втрачають право на дотеперішні знижкові оплати до ЗСА, а замість того платитимуть міжнародні оплати. Одначе підви щені оплати будуть стосовані теж до поштових посилок із ЗСА до Канади.

Підвищені оплати на поштові посилки із ЗСА може зменшать наплив американських журналів та книжок, які масово заливали канадський книжковий та журнальний ринок.

НА МНОГІ ЛІТА ВЛАДИКО!

В 25-річчя священства Преосвященного Димитрія

Помер Спиридон Довгаль

В Німеччині помер нако-політичний діяч, член 79-ому році життя проф. різних українських організацій. Спиридон Довгаль, зацій та провідний член голова Української Націо-української соціялістичної нальної Ради, кол. голова партії. Виконавчого Органу УНР-а Його похоронено 21 жовдія, учасник Визвольної бо-тня на українській дільротьби, проф. УТГІ, визна-ці цвинтаря „Вальдфрідчний український громадсьгор" у Мюнхені.

Стан безробіття не міняється

Канадська статистика повідомила, що число безробітних у Канаді в місяці вересні було майже те саме, що в місяці серпні, тобто 7.2%. Число безробітних у Алберті зменшилося із 4.1% до 3.4%. На 763,000 працездатних албертців було 27,000 безробітних. Албертське безробіття зменшилося головно через відхід до шкіл студентів, які в літніх місяцях старалися про працю. Найменше безробітних було в Саскачевані, бо всього 1.9%. Найбільше безробітних було в Ньюфаундленд, бо 18.8%. В цілій Канаді було без праці 586,000 осіб.

АЛБЕРТСЬКИЙ УРЯД ПРОГОЛОСИВ ЄПИСКОПСЬКУ резиденцію в Едмонтоні історичною пам'яткою. Стаття про те на ст. 2-ій.

Фото: Албертське міністерство культури, Відділ історичних пам'яток.

Міністер Мунро на конференції з Централею КУК

ОБГОВОРЕНО НИЗКУ АКТУАЛЬНИХ СПРАВ

У висліді і як доповнення нарад відбутих з прем'єром П. Е. Трюдо 12 вересня ц.р., в неділю, 5 жовтня 1975 у Вінніпегу відбуто конференцію з міністром відповідальним за політику багатокультурности Канади Дж. Мунро для всебічного обговорення з Централею КУК тих справ, які були представлені прем'єрові.

В атмосфері приязної і відкритої виміни думок, ці наради тривали понад дві години. У висліді цієї дискусії міністер Мунро заявив, що федеральний уряд прихильно оцінює вимоги зголошені Централею КУК і подав вияснення відносно наступних справ:

— Справа покликання заступника, чи асистента заступника, враз з окремим бюджетом і бюром для справ багатокультурност и буде предметом нарад на одному з найближчих засідань федерального кабінету.

— В справі фінансової підтримки для українських рідних шкіл, окремі прохання можна вносити про допомогу з фондів багатокультурности. Рівночасно міністер Мунро запропонує переговорити цю справу на одній з конференцій прем'єр міністра з прем'єра ми провінцій, з уваги на те, що справи освіти належать до провінційної юрисдикції.

— Допомога для етнічної преси буде розглянута по лінії збільшення держав них оголошень ,і можливо, евентуальної знижки поштових тариф, або комбінації тих обох можливостей.

— Відносно радійових і телевізійних програм, дирекція СіБіСі є готова збільшити програми багатокультурности в англійській і французькій мовах для повнішого віддзеркалення вкладу поодиноких національних груп у розбудову Канади. Щодо започаткування програм на мовах інших як англійська і французька, то справа є досить скомплікована і вимагає дальших дослідів. Такі різномовні програми, на думку міністра Мунро, можна впровадити на регіональній базі, залежно від потреби.

— Відносно проєктів КУК для кращої розбудови українських культурних центрів в Канаді, що вимагає більших капіталових вкладів, міністер Мунро погодився розглянути ту пропозицію, з тим що цей підхід і принцип був би оправданий для більших і добре зорганізованих національних груп, таких як група українців Канади.

— В справах іміграційних звернено спеціяльну увагу міністра Мунро на вимогу получення членів родин з України під совєтським режимом і прошено його в тій справі підтримати на кабінеті пропозицію Централі КУК відкриття канадського консуляту в Києві. і

— З ділянки оборони прав людини, представлено справу В. Чорновола у зв'язку з його приводним відкликанням свого совєтського громадянства, з проханням прихильно попертиі прохання Чорновола на право в'їзду і поселення в Канаді.

В дискусії забирали слово: президент КУК д-р С. Радчук, д-р І. Глинка, П. Климків, І. Петришин, А. І. Яремович і д-р С. Яр. Кальба, а з боку уряду давали пояснення міністер Дж. Мунро, сенатор Г. Молгат і М. Андрассі — директор програм багатокультурности. Крім вищезгаданих в конференції взяли участь члени екзекутиви КУК враз з екзекутивною секретаркою пані А. Вах. Після конференції відбуто пресову конференцію з представниками української преси в приявності міністра Мунро.

Кіссінджер побував у Пекіні

Американський міністер закордонних справ д-р Г. Кіссінджер побував із відвідинами в столиці Китаю Пекіні. Прем'єр Чжов Енлай хворий і перебуває в шпиталі й Кіссінджер не міг з ним бачитися. Але він мав зустріч з заступником прем'єра Тенг Гсіяопінг, а відтак півтогодинну розмову з керівником китайської комуністичної партії Мао Цзе-дуном. В часі розмов обговорено багато різних справ, а м.ін. й справу співпраці між ЗСА та СССР. Д-р Кіссінджер запевнив китайських політиків, що американська співпраця з СССР не заміряє чинити заговір проти Китаю, бо ЗСА не думає підпирати СССР у його цілій політичній діяльності.

Чергова чистка в СССР

Нова Китайська Агенція повідомляє, що уряд СССР переводить тепер чистку в урядах багатьох совєтських республік. Недавно наступили зміни на становищі голов верховних рад в Вірменії, Латвії та Україні. Змінено також 11 віцепрезидентів у різних совєтських республіках. Усунено з їхніх становищ теж прем'єрів у Таджикистані та Вірменії та понад 40% склад у міністрів у інших республіках.

► Голляндія передала на столення своє верестаріле вайбільше военне судно та 13 недостосованих до модерних часів морських патрульних літаків, що були в складі військ НАТО, осла блюючи тим самим бойову силу НАТО.

► Єгипетський президент А. Садат створив раду для справ атомної енергії, яка має зайнятися підготовкою виробництва атомної зброї.

Прем'єр Трюдо зменшив підвишку

Після проголошення контролі цін федеральний прем'єр П. Трюдо заявив, що він не буде брати цілої підвишки, яка йому прислуговує на основі недавного закону про підвишку платні для федеральних послів. Замість 4,600 долярів підвишки він братиме лише 2,400 долярів.

Теперішня річна платня прем'єра Трюдо є тепер 69,000 долярів. На то складаються 24,000 долярів посольська платня, 10,600 долярів видатки, вільні від оподаткування, 33,300 долярів платня федерального прем'єра та 2,000 долярів вільних від оподаткування на авто.

Згідно з цьогорічною ухвалою парляменту всі по сли повинні дістати після 1-січня 1976 року 7% підвишки як наслідок підвищ кошти прожитку. На основі того прем'єр Трюдо мав би дістати підвишку в сумі 4,753 доляри, одначе він заповів, що візьме лише 2,400 долярів, щоб достосувати свою підвишку до нового закону про контролю платень.

Ізраїль передає Єгиптові нафтові поля

На острів Синай прибули вже американські нафтові фахівці, які мають підготовити передачу трьох нафтових піль, на яких Ізраїль видобував денно 70,000 бочок нафтової ропи. Ізраїльські нафтові працівники мають залишити нафтові споруди в половині листопада й їх переберуть американці. Коли американці передадуть ці споруди єгиптянам, це не відомо, але певно, що в короткому часі після того. ЗСА приобіцяли платити Ізраїлеві річно 350 мільйонів долярів як відшкодування за передачу нафтових піль єгиптянам. У зв'язку з передачею нафтових піль єгиптянам ізраїльські вояки передадуть єгиптянам 1,900 квадратних миль пустині, де є ці поля.

► В фабриці вибухових матеріялів 30 миль від Монреалю наступила експлозія, наслідком якої 8 робітників було вбитих, а 7 поранених.

► Трьох чоловіків і одна жінка захопили в Монреалі керівника банку, його дружину та двоє малих дітей і держали їх під загрозою вбивства, доки керівник банку не виплатив їм чверть мільйона доларів окупу.

► У Ванкуверському збіжевому елеваторі наступив вибух, наслідком якого один робітник був убитий, а 16 поранених. Шкоди перевищають мільйон долярів.

► Провінційна асекураційна компанія Британської Колюмбії заповіла, що в слідуючому році буде підвищена асекурація від авт на 19%.

► Поліція арештувала в Ванкувер двох торожан Гонг Конг-у, які мали 10 фунтів наркотику-героїни продажної вартости сім мільйонів долярів.

► Члени консервативно-прогресивної партії в Британській Колюмбії винесли рішення, що поліцисти, пожежники, лікарі, мед-сестри, шпитальні працівники та державні урядники не повинні мати права страйкувати. Їхні домагання повинен ладнати окремий посередник. Своє рішення вони подадуть урядові.

► В компюторі Королівської Канадської Поліції АрСіЕмПі є записаних 1,027,718 канадців, що мають за собою кримінальні справи.

► Читачі совєтських газет у Москві щойно тепер довідуються про збіжжевий недорід, читаючи в газетах про поліційні обвинувачення колгоспників за недогляненння збіжжя, „якого кожне зерно треба було виростити".

КОРОТКІ ВІСТІ

► В цьому навчальному році на Варшавському університеті студіює українську філологію 41 студентів, в тому 12 початкуючих на першому році.

► В етіопській провінції Еритреї, де мусулмани бються з етіопськими військами за свою незалежність, згинуло протягом 18 місяців понад 10,000 осіб, головно цивільних.

► Протягом 10 років уряд Західної Німеччини викуповував із східно-німецьких тюрем політичних в'язнів та таких, що їм не вдалося втекти зі Східної Німеччини, платячи по 16,000 за особу. Цього року Західна Німеччина сподівається викупити 1,200 в'язнів.

► Голляндські туристи, що побували в Еспанії, побили важко зятя еспанського диктатора генерала Франка на знак протесту проти розстрілу баскійських підпільників. Побитий зять-лікар д-р Мартінез му сів іти до шпиталю.

► Німецькі фахівці відкрили зложжя урану в резерві, положені 100 миль на південний схід від Ребет Лейку в Саскачевані. Німецька фірма, яка вела розшуки, заповіла, що вона до 1985 року вивезе з Канади 1,000 тонн урану. Частину урану німецька фірма продасть канадським компаніям.

► Японська поліція проголосила, що група японських терористів „Вовк" приготовляла в серпні замах на життя японського цісаря Гірогіто, одначе їм це не вдалося. Ця сама група вбила за допомогою бомби в 1974 р. вісім осіб, а 370 важко поранила.

► 1,600 південно-в'єтнам ських втікачів, які не були вдоволені з побуту в ЗСА або залишили у В'єтнамі свої родини, повернулися до В'єтнаму. Провідник комуністичної партії ЗСА Г. Вінстон, який недавно побував у В'єтнамі, сказав, що В'єтнам прийме поворотців.

► СССР відканкав зустріч секретаря совєтської комуністичної партії Л. Брежнєва з французьким президентом Д'Естейнгом по причині недуги Брежнєва.

► Невідомі справники поранили важко кол. чілійського віце-президента Лейтона та його дружину, які тепер живуть на вигнанні в Італії. Лейтон гостро критикував теперішній диктаторський уряд у Чілє.

► Американське летунство погодилося вишколити 2,000 сауді-арабських летунів на американських летунських базах, по ціні 30,000 долярів за кожного летуна. То перше в історії американці вишколюють чужих летунів.

► В американському стейті Колорадо шаліла найбільша в історії лісова пожежа, що знищила 4,800 акрів лісу, вартости 2.4 мільйонів долярів. У гашенні пожежі брало участь 500 пожежників.

► СССР продає в Західній Німеччині свої авта „Лада" (подібні до Фіят 124) по 2,800 долярів. Ті самі авта коштують в СССР 7,000 долярів, а в Західній Німеччині 7,700 долярів. В першій половині цього року в Західній Німеччині продано 4,000 авт „Лада".

19 НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

ДРУГИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 194

Брати, Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що є благословений повіки, знає, що не говорю неправди.

У Дамаску намісник царя Арети стеріг місто дамащан, хотячи мене спіймати, і віконцем у коші спущено мене по мурі і я втік з його рук. Треба похвалитися, хоч це некорисно, та я перейду до видінь і об'явлень Господніх.

Знаю чоловіка в Христі, котрий перед чотирнадцятьма літами, чи в тілі, не знаю, чи без тіла, не знаю, Бог знає, був взятий до третього неба. І знаю такого чоловіка, чи в тілі, чи без тіла, не знаю, Бог знає, що був взятий до раю і чув невисказанні слова, котрих не вільно чоловікові говорити.

Таким буду хвалитися, собою ж не буду хвалитися, хіба моїми немочами. Бо коли схочу хвалитися, не буду безумний, бо правду скажу.

Та здержуюся, щоб хто не подумав про мене більше над те, що бачить у мені, або що чує від мене і щоб я надзвичайними об'явленнями не величався.

Тому, щоб я не величався, дано мені жало в тіло, ангела сатани, щоб мене бив у лице, щоб я не величався. Тричі просив я про нього Господа, щоб від мене відступив.

І сказав мені: доволі з тебе моєї ласки, бо моя сила в немочі усовершується.

Тому хай радше більше буду величатися моїми немочами, щоб вселилась у мене сила Христова.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 26

Сказав Господь своїм учням:

І як хочете, щоб вам робили люди, і ви їм робіть так само. І коли любите тих, що вас люблять, — яка вам дяка? Таж і грішники люблять тих, що їх люблять.

І коли добро робите, тим, від кого сподіваєтесь відобрати, — яка вам дяка? Адже й грішники те саме роблять.

І коли позичаєте тим, від кого сподіваєтесь відобрати, — яка вам дяка? Таж і грішники позичають грішникам, щоб стільки ж одержати.

Та ви любіть ворогів ваших, добро чиніть і позичайте, нічого не ждучи, а нагорода ваша буде велика і будете синами Всевишнього, бо він благий до невдячних і лихих.

Тим то будьте милосердні, як і Отець Ваш милосердний!

ЄПИСКОПСЬКА РЕЗИДЕНЦІЯ

В ЕДМОНТОНІ — ІСТОРИЧНА ПАМ'ЯТКА

16 вересня Албертський міністер культури проголосив Будинок Мегрета (теперішня резиденція Едмонтонсько г о Владики) при 6240 Ейда Бульвар в Едмонтоні. Місцем клясичної спадщини. Міністер Г. Шмід проголошуючи, що цей будинок є тепер під охороною провінції, додав: „Ми щасливі, що можемо збе регти для грядучих поколінь один із найважливіших житлових будинків, збудованих у Алберті в перших роках поселення". Продавець нерухомостей В. Й. Мегрет збудував цей будинок в 1912 році, як вияв його торговельного успіху в часі передвоєнної пожавленої торгівлі в Едмонтоні. Цей будинок є одним із найкращих архітектурних досягнень в Алберті, збудований з добірного матеріялу за допомогою дуже добрих фахівців, що будували будинок ззовні та викінчували внутрі. В середині будинок викінчений дубом, з величними крутими сходами, стінами покритими льняним полотном, різбленими стелями та вбудованими в стіну, оскленими шафами на головній підлозі — це лише деякі речі із багатьох архітектурних властивостей будинку.

В. Й. Мегрет жив у цьому будинку до своєї смерти в 1920 р. Мегрет, що був дуже успішним бизнесменом, активно заанґажований у продажеві реальностей, причинився дуже багато до розвитку дільниці Гайлендс в Едмонтоні. Вищезгаданий будинок залишився власністю родини Мегрета до початку 1930-их років. Він переходив відтак через руки різних власників аж до 1948 року, коли Українська Католицька Єпархія набула цей будинок на резиденцію для Владики. Від того часу вона є резиденцією Владики й була вдержана весь час в дуже доброму стані як власність Української Католицької Єпископсь к о ї Корпорації Західної Канади. Він й дальше залишиться резиденцією Владики Української Едмонтонської Єпархії, хоч буде зберіганий як історична пам'ятка. Небагато домів, збудованих в часі розвитку Едмонтону, дорівнують будинкові Мегрета архітектурним пляном, матеріялами та виконанням будови.

Проголошуючи деякі будови як історичні пам'ятки означає, що їм дається публічне призвання з уваги на їхнє історичне та архітектурне значення для мешканців Алберти. Згідно із Албертським законом про спадщину із 1973 р., ніхто не може нищити, перебудовувати або зміняти вигляд історичних пам'яток або їх урядження, без письмової згоди міністра культури.

(З повідомлення Албертського міністерства культури, Відділ історичних пам'яток).

О. Василь Романюк закликає Папу Павла VI

СТАНУТИ В ОБОРОНІ ПЕРЕСЛІДУВАНИХ В СРСР ЗА ВІРУ І ПЕРЕКОНАННЯ

(Прес. Сл. ЗП УГВР). Вслід за зверненням до Всесвітньої Ради Церков в Женеві, ув'язнений в конц таборах Мордовії український священик о. Василь Романюк вислав літом цього року подібне звернення до Папи Павла VI. У ньому він просить також про оборону невинно переслідуваних за віру і переконання та розкриває широкі розміри репресій проти української інтелігенції. Текст звернення о. Романюка до Папи Павла VI такий:

Його Святості Павлові VI,
Папі Римському
Ватикан

Від репресованого священика Православної Церкви на Україні Романюка Василя Омеляновича

Звернення
Ваша Святосте!

Знехтування елементарними правами людини в СРСР набрало таких величезних розмірів за останні кілька років, що навіть за найменший прояв інакшемислення людину кидають на довгі роки до концтабору або психіятричної лікарні. Лише на Україні 1972 року було репресовано близько 800 осіб; декотрі з них дістали багаторічні строки й перебувають в концтаборах Мордовії та Уралу, а інших звільнено з роботи та вигнано з учбових закладів, з кватир і т.ін. Серед таких репресованих є чимале число жінок, причому декотрі з них дістали великі строки покарання й радянська теміда (справедливість) не звернула ані найменшої уваги на те, що між ними є хворі та матері малолітніх дітей. Радянський уряд багато говорить про мир і дружбу між народами, на всі способи кляне „чілійську хунту", а у себе вдома жорстоко придушує інакшемислення.

Вважаю за свій обов'язок просити Вашу Святість звернути увагу на нелюдське поводження з репресованими жінками. У мордовсько м у концтаборі ув'язнено кількадесят жінок, репресованих за свої переконання, серед них українки, ооосбисто мені знайомі: поетеси Ірина Стасів-Калинець та Ірина Сеник, лікар-біолог Ніна Строката-Караванська, художниця Стефа Шабатура, педагог-філо л о г Надія Світлична та Оксана Попович. Провина цих жінок лише в тому, що вони, як й усі репресовані, не так мислили, як того бажалося б владу імущим. Прошу Вашу Святість звернутися до радянського уряду з вимогою, щоб він припинив нехтування правами людини й звільнив усіх репресованих, насамперед жінок, і дав можливість залишити цю страшну країну тим, хто того забажає. Маю ще нагадати, що згадані жінки на знак протесту проти сваволі й беззаконня, вчинених над ними, відмовилися в Міжнародний Жіночий рік ставати до праці й за це їх уже близько півроку морять у карцерах та одиночних камерах, загрожуючи їм новою судовою розправою.

Мені стало відомо, що деякі діячі католицької та протестантської церкви одержали так звану „Ленінську премію за зміцнення миру між народами", в тому, користаючи з нагоди, я хотів би нагадати їм, що коли вони вірять у чесні наміри радянського уряду, то нехай спробують вплинути на нього, щоб він припинив придушувати елементарні свободи й релігійні переконання людей, бо лише тоді їхні пишномовні слова про мир і дружбу між народами набудуть справжнього змісту. Якщо ж радянський уряд відмовиться виконати ці вимоги, то стане ясно, що цей уряд ніякого миру не бажає, а тільки ошукує світову громадську думку, бо без справедливости неможливий ніякий мир та співробітництво, а в такому випадку всі ті християнські діячі, які одержали згадану премію, повинні від неї відмовитися.

Країна, в якій знищено будь-яку справедливість, де багаторічна проповідь знавіснілого атеїзму виховала людину-звіра, нездатна ні до якого миру та співробітництва між народами. Я, наприклад, написав близько 400 скарг та заяв з приводу сваволі й беззаконня, вчинених наді мною, однак нічого добитися не міг, мені звідусіль приходили нелюдські й холодні відповіді: „Вас засуджено правильно", а є люди, які написали тисячі подібних скарг й ніхто їх не слухав — ось зразок радянського прогресивного канібальства.

Радянський Союз — найлютіший ворог християнства (а католицтва особливо), національних та релігійних обрядів й традицій. Слідчий КГБ під час слідства мені сказав, що церква в СРСР повинна не активізувати свою діяльність, а обмежувати, отже ті церковні діячі, які намагаються старанно прищепити свої переконання віруючим, нам небажані і ми будемо проти них боротися. Я вже три роки пишу по всіх інстанціях за дозвіл отримати Біблію, але мені відповідають, що Біблії я не одержу — „Ми не дозволимо вам, щоб ви тут займалися релігійною пропагандою". Ось так насправді виглядає свобода совісти в СРСР.

Ваша Святосте! У цьому короткому зверненні немає можливости перерахувати всі факти знехтування правами людини в СРСР, та й потреби нема, бо на Заході багато документів, що свідчать про страшний злочин супроти миру й людяности, заподіяний цим урядом за мирних часів, а тому я й мої колеги сподіваємось, що Найсвятіший Престол допоможе утворити якусь міжнародну комісію для розслідування фактів знехтування правами людини в СРСР. Ми також просимо, щоб до нас були допущені представники міжнародної громадськости, щоб вони навіч переконалися в тому, що тут твориться. Маю нагадати Вашій Святості, що проти інакшемислячих використовуються не лише концтабори й психіятричні лікарні, але й пряме фізичне знищення. У Києві 1970 року було вбито художницю Аллу Горську, того ж року у Львівській області було вбито священика православної церкви, а ось нещодавно в Сумах вбитий брат нині репресованого українського літератора Михайла Осадчого — Володимир Осадчий, і цей перелік можна продовжувати довго. Фізичною розправою загрожували й мені ще перед арештом, загрожували й психіятричною лікарнею. А начальник Владимирської в'язниці розповів й таку „премудрість": „Я скажу вам, що вас, антирадянщиків, треба просто зачиняти у психіятричних лікарнях, бо ви ненормальні люди. Ви бачите, якою ми володіємо силою, у нас танки, ракети, до нас сам Ніксон приїздить і взагалі скоро Америка на колінах буде перед нами, а ви насмілюєтесь критикувати радянську владу, — на таке, звичайно, нормальні люди не підуть!"

Ваша Святосте! З великою надією ми звертаємося до Вашої святині, до всього християнства в цей Святий рік і до всіх людей доброї волі, щоб вони піднесли свій голос протесту проти всього наведеного в цьому зверненні.

Я ж зі свого боку на знак протесту проти жорстокости й нелюдяности, що чиняться проти інакшемислячих, і проти заборони мені користуватися Біблією, оголошую з 1-го серпня 1975 року голодівку.

Уклінніший слуга
Вашої Святости
Василь Романюк
священик

БОГ — ТВОРЕЦЬ НЕБА І ЗЕМЛІ

„Вірую... в Творця неба і землі і всього видимого і невидимого"
(Символ віри)

о. Софрон С. Мудрий ЧСВВ

Частина друга

Дорогі Браття і Сестри! Бог, наповнивши небо безтілесними мешканц я м и, звернув свою увагу на землю. Видимий, фізичн и й світ існував вже мільйони років, наша земна планета перейшла великі еволюцій ні переміни. На початку, як це твердять науковці, вона була вогненною кулею. Поступове охолодження земної кулі зумволювало формування гір і долин; з надр землі витрискували джерела, пливли ріки, формувалися моря. Згідно з волею і пляном Творця прерізні фор м и життя наповняли землю: вона вирощувала рослини, зроджувала прерізні роди тварин — сухопутніх, водних і повітряних. Всі вони народжувалися і гинули. Однак ніяке існуюче досі створіння не було спроможне підняти свій зір та промовити слово прослави й подяки своєму Творцеві й Богові. Та ось прийшла повнота часу й за пляном Божим на нашій земній планеті з'явився останній Божий твір. Він мав бути звеном поміж світом духів і матеріяльним світом. На світ прийшла людина. Про неї розказує нам Боже об'явлення: Господь створив її з землі, вдунувши в неї свого животворного духа. І ось на світі появилася перша людина — вінець усіх створінь і вершина усякого дива на землі. Яка величня і маєстатична виглядає вона, коли блискавицям громовиць приказує впасти до своїх стіп без ніякої ушкоди для себе, коли іскру електричного струму на приказ своєї волі пересилає понад глибінь океанів, на недосяжні гори, без краї пустині, коли голос і образи пересилає хвилями етеру! Яка ж подивугідна людина, коли загнуздує силу пари і газів та з неймовірною швидкістю їздить по суходолі, по морі й літає в космічних просторах. Яка могутня людина, коли різними відкриттями у природі викликає подив у всьому світі! Коли вона живу і мертву матерію вміє покорити собі та зробити своїм пошлушним слугою. Як дуже подібна людина до свого Творця, коли свої думки та найкращі переживання духа потрапить вдихнути у матерію та увіковічнити їх у своїх творах: у літературі, музиці, малярстві, різьбі й архітектурі.

Та, може, запитає дехто: Як і навіщо Бог створив людину? Як Бог створив першу людину — про це дуже мало знаємо чи з Об'явлення Божого, чи від науковців і дослідників. Тільки про дві речі знаємо певно, а саме: тіло людини сформував Бог з земної матерії, яку вже створив був перед тим. Але як Він це здійснив, про це не знаємо. Здогадуємося, що послужився складниками землі, бож із землі всі живі істоти черпають первні для свого існування, і з них вони збудовані. Але й можливо, що Бог послужився вже існуючим органічним тілом, яке також збудоване з первнів землі, й від них черпає засоби до свого розвитку та існування. Однак, як би воно там не було, одне було, одне є найважніше, а саме, що Бог створив тіло людини з первнів землі.

Але тіло людини, це ще не все. У ньому є ще щось, чого не можна добачити, доторкнутися, щось, що дає життя. В людині є щось нематеріяльного, що й звемо душею. Саме ця душа дає нам змогу рухатися, бачити, пізнавати, славити, втішатися, сумувати, вдоволятися і дотикати усього. Від неї пливе вся спроможність і велич людини. Завдяки душі б'ється наше серце, пожива травиться, тіло розвивається. Душа може пізнавати, думати й до цього має дивну силу розуму. Вона може свобідно вибирати, рішати, тривати у своїх рішеннях, переводити їх в діло, бо вона має в собі дивну силу, яку звемо волею. А найбільш визначна прикмета душі — це те, що вона може пізнавати свого Творця і Бога, вона може його любити, його прославляти, з ним єднатися. Що більше, людська душа, тому що вона духова, є незнищима, безсмертна, вічна. Саме завдяки душі ми є образом і подобою Бога. У неї Творець, з своєї безмірної любови і ласки, поклав зародок свого Божого життя, тому то Бог є нашим Отцем, а ми його діти.

Дорогі Браття і Сестри! Який з цього для нас висновок? Дуже важна наука, — бо коли проказуємо, що „віримо в Бога Творця неба й землі, всього видимого й невидимого", то рівночасно визнаємо, що ми беспірна, цілковита й виключна власність Божа. Від Нього ми залежні в усім: щодо снаг нашої душі, щодо органів нашого тіла. Від Нього ми залежні всюди, в усіх обставинах життя. Від Нього ми залежні завжди: сьогодні, завтра, в годині смерти й у вічности. Тому й нашим найвищим завданням є, щоб цього Бога як слід пізнати, його славити та над усе — його любити. Св. Августин, каже: „Для себе Ти нас створив, Боже, тож неспокійне серце наше, доки не спочине в Тобі!" І тут спитаймо себе: де, і в чому спочиває наше серце, де, і в чому затоплений зір нашої душі? — Карло, великий і мудрий французький король, поставив раз на одному столі корону, а на другому — меч. Потім прикликав свого сина й сказав йому вибирати. Королевич без надуми вхопив за меч, кажучи: „Ось мечем я здобуду корону!" Так і ми, дорогі в Христі, мусимо хапати меч самопоконання і жертви, щоби витривати вірно в любові й службі Господеві і так здобути корону нашої небесної щасливости в Бозі. Амінь.

Радіопередачі Централі Українців Католиків

Радієві передачі Централі Українців Католиків Едмонтонської єпархії розпічнуться в середу, 1 жовтня в год. 9.30 вечора й будуть передавані кожної середи з французької станції СіЕйчЕфЕй 680 КЦ.

Управа Централі

Нова наша церква в Австралії

В неділю, 21 вересня австралійський Владика Преосв. Іван Прашко довершив посвячення новозбудованої української церкви в місцевости Нортгем, віддаленої прибл. 70 миль від міста Перт. Там живе невелика громада українських поселенців, які закінчили на весні ц.р. будову церкви Різдва Пресв. Богородиці. Іконостас до неї має виконати мистець Святослав Гординський. Відправи в церкві почалися вже в Квітну неділю.

Цього року весною Владика Іван Прашко поблагословив теж наріжний камінь під будову парафіяльних будинків біля українського храму св. Апостолів Петра і Павла в Мельборні.

За спільне святкування Великодня

Царгородський православний патріярх Димитрій висловив надію у своєму листі до Папи Павла VI, що прийде час, коли всі християни святкуватимуть Великдень разом у одному дні, бо „Воскресення є одне й те саме, а воскреслий Христос є єдиним Господом усіх".

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та ґраніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах.

Найкращий матеріял, ґарантоване виконання. Знижка на 15%-30% від нормальних цін. Скора достава до всіх місцевостей Алберти.

Жадайте дарових ілюстрованих каталогів.
М. Андріїв

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD.
12325 - 97 Street, Edmonton Tel.: 477-2333

В сороковий день смерти
бл. п. Ірини ПАВЛИКОВСЬКОЇ
буде відправлена в неділю, 2 листопада 1975 в год. 5-тій пополудні в катедрі св. Йосафата в Едмонтоні поминальна Служба Божа.

По Службі Божій заходами ЛУКЖ відбудуться жалібні сходини в авдиторії катедри св. Йосафата.

Запрошуємо всіх до участи

Родина

Річна передплата „УВ" — тільки $7.50

Богослуження: жовтень-листопад

о. П. Шинкляк
10905 - 102 St., Grande Prairie
Тел.: 532-1169 або 532-9537
2. — Кситуан 10 рано Гайнс Крік 4 попол.
9. — Меннінг 10 рано Ройс 4 попол.
16. — Райкрофт 10 рано — Гренд Прері 4 попол.
23. Гайнс Крік 10 рано — Кситуан 4 попол.
30. — Гарт Ривер 10 рано — Гий Скул 4 попол.
Вечера Українських Страв — Гренд Прері — 1 листопада — від 5 год. (109 Аве. і 102 ст.)

оо. Василіяни
Box 379, Mundare: Ph. 764-3860
2. — Стар-Пено 10.30
9. — Скаро 10.30
16. — Лішор 10.30
23. — Стар-Пено 10.30
30. — Скаро 10.30

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon; Ph. 635-3741
26. — Боннивил год. 10 рано Річний базар. Проситься всіх про численну участь.

о. Т. Гурко
Box 8, Radway; Ph. 736-3501
2. — Радвей 10 - день подяки
8. Дмитрія — 10 День подяки Смоки Лейк
9. — Восетна — 10 День подяки
16. — Елдорена — 10 День подяки
23. — Параскевії — 10 День подяки
30. — Смоки Лейк — 10

о. Є. Дмитрук
11130 - 110 A Ave., Edmonton
2. — Ст. Майкел
9. — Лемонт
16. — Делф
21. — Восток св. Михайла храм Всеночне год. 9.30 Сл. Божа 10.30
23. — Лемонт
30. — Восток св. Михайла

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree; Ph. 592-3004
2. — Менвіл 10.30
8. — Іннісфрі 10 ренч 10.30
9. — Іннісфрі місто 10.30 (храм)
16. — Ренфурлі 10.30 Левой 12.00
21. — Іннісфрі 11 ренч 10.30
23. — Іннісфрі 10 ренч 10.30
30. — Іннісфрі 11 ренч 10.30

о. К. Стамгрет
Box 322, Vilna; Ph. 636-3543
26. — Стрий

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden; Ph. 688-3825
2. — Голден год. 8.30 чит. св. Л., Дейзленд год. 10.30 співана
9. — Голден год. 8.30 чит. Коперник год. 10.30 спів.
16. — Голден год. 8.30 чит. Голден-фарми год. 10.30 спів.
23. — Голден год. 10.30 спів.
30. — Голден год. 10.30 спів.

о. Н. Петришин
Box 83, Redwater; Ph. 735-3953
о. Петришин
2. — Редвотер 10.30
8. Архст. Мих. — Редвотер 9
9. — Редвотер 9, Федора 10.30
16. — Редвотер 10.30
21. Введення — Редвотер 9
23. — Редвотер 9, Вог 10.30
30. — Редвотер 9, Вог 10.30

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
26. — Равнд Гіл 11.00

о. Іван Макух
Box 58, Myrnam, Ph.: 366-3890
26. — Лойдминстер 10.30 рано

о. П. Литвин
Two Hills, Alta; Ph. 657-2345
26. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30

о. І. Черкавський
Box 141 Derwent; Ph. 741-3730
26. — Дервент 8.30 Нортерн Велі 10.30

о. Бачинський
26. — Норт Баттлфорд, год. 3 Медовлейк

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

26 жовтня, неділя 18 по Сош. Карпа

2 листопада, неділя 19 по Сош. Артемія

8 листопада, субота Димитрія вмч.

9 листопада, неділя 20 по Сош. Нестора

16 листопада, неділя 21 по Сош. Акепсими

21 листопада, п'ятниця Собор Архистратига Михаїла

23 листопада, неділя 22 по Сош. Ераста

25 листопада, вівторок Йосафата сщмч.

27 листопада, четвер † Филипа ап.

30 листопада, неділя 23 по Сош. Григорія Н.

Григоріянський календар:

26 жовтня, неділя 23 по Сош. Димитрія

2 листопада, неділя 24 по Сош. Акиндина

8 листопада, субота Собор Архистратига Михаїла

9 листопада, неділя 25 по Сош. Матрони

12 листопада, середа Йосафата сщмч.

14 листопада, п'ятниця † Филипа ап.

16 листопада, неділя 26 по Сош. † Матея ап.

21 листопада, п'ятниця Вхід у храм Пресв. Богор.

23 листопада, неділя 27 по Сош. Амфілохія

30 листопада, неділя 30 по Сош. † Андрея

Козацькі зимівники . . .

(закінчення з стор. 3.)

працювали тут.

За Новими Кайдаками великі поселення Дівича і Сухачівка, назва яких пішла від першопоселників козаків Дія та Сухача.

На самім Дніпрові, під стрімкою кручею, поселення Таромське. Прозвано його так тому, що по низовій дорозі на гран'ю-пистову грудні дуге тягнуло, «таромтяло» прибережні хури.

Поселення Карнаухуі в н-п. Тригузне, Кам'янське (дніз Дніпродзержинськ) та Романівське — за переказами, що ідуть від козаків-зимівників, названі так прізвища.

Згодом, звичайно, знайшлися перших зимовників поселень селитись іщої запорізці та ві качі ві пансьої спивоні зивдусіль, бо землі були тут вільні і було вільне. Лише на Дніпровій горі спалися смуги-гою ліси, а в степах байраки і кручі з кущами і терняки. Далі — «Дике Поле».

Дніпро з сагами, заплавами, стрілцями — кишів риби та рідною дичиною. Усе це були козацькі землі, що знали «запорізькі вольності».

Згадаємо й поселення Ділобережжя та річки Самари й Орілі.

На Самарі в її часи було єдине поселення — Самар, Са мари, назване так по самій річці. Згодом це поселення перейменовано на Новоселицю.

Це пізнилось, коли тут почали селитись козаки з Гетьманщини, зокрема, з Приорілля та Приорілля після розрухи часів пн. Полтавської 1709 р. і гніву цара Петра І.

В 1704 році Новоселицю перейменовано на Новоселовськ, що має цю назву й ві

Проблеми з КЕРАМІЧНИМИ ТАЙЛАМИ закінчені за допомогою нової системи

Недомагання з заглибленими в лазничках та стінами в душах („шовер-як") для тих власників домів, що робить ці речі самі, є клопітливим проблемами, тому прибуток спеціяльної „Краса лазничок" („Бат Бисет") є справді дуже доброю новинкою.

Комплекс „Краса лазничок" можна стосувати або на керамічні тайли, або вложити замість них. Коли не добре підложити дуже добре надалатись, бо воно буде вповні ізольоване та забезпечене перед водою тою системою. В комплекті приладів є все потрібне до повної інсталяції, крім декоративного матер і ялу відповідно до вашого вибору.

Декоративним матеріялом може бути все, що подобається, стінний папір та малюнки на стіні є дуже популярні, або ви можете стягнути свою лазничку унікальну композицією із паперових виріжок. Завданим вашого декоративного матеріялу є лише акуратненько наклеїти, але не має бути подовіжний, бо він буде вповні закритий і зацікавлений системою „Краса лазничок".

Ця система складається з плиток хемовалій акрилік, що їх можна легко чистити щіткою, а відтак довести до лискучої, подібної до скла поверхні, без шва, по є вічній конструкція і ніколи не зелене, й через те система „Краса лазничок" є значним удосконаленням від звичайних керамічних тайлів. Там нема пороватих ліній, які залізали би, збирали бруд і підтверджували сліди, залишав стрічка прилеглює її непромокальну поверхню до лискучої свіжости.

Ви можете сподіватися через багато років послуг „Краса лазничок" без жадних клопотів. В комній вимозі є зареєстрована 10-річна гарантія і ті, що вай вавоїьа вдерживання продавець, будуть дотримати деталей гвалтів.

„КРАСА ЛАЗНИЧКИ" дасть вам все потрібне, не потрібно вікно, прилади чи спеціяльного знання (достроєні деякі напівмайстерності). Супутність без проблем, монтаж є легким і легко здержати в порядку. І то все лише за частину тих коштів, 477-0955 — 474-7059

1. Крок: Покрийте звезку вокиг цілини

2. Крок: Закрийте підложжя основним шаром

3. Крок: Наклейте стінний папір або інший декоративний матеріял

4. Крок: Покладіть дальші шари склистого покриття

5. Крок: Виповніть цілини кругом вапи.

що контують керамічні тайли.

За дальшими інформаціями ви звертайтеся до:

Michael Johnston Building Products Ltd.
3830 - 126 Avenue
Edmonton, Alta. T5B 1G9

іших поселеннях — пізніше то походження.

Я згадав про ці поселення аби показати молодіжність цих країв (звичайно не Третьмайщину), що якихось двічі в тіпеліт років тому.

Коли ж Січ-зати кликала до зброї, поселенці лишали мирну працю і йшли захищати рідний край. Після цього чоловіків тоді січовий осавул. Забрав Глоба. Має він ще одну велику пристрасть — собаківництво, бо в нього за переказами „була легка рука": все вдосконане ним росло, бувало і ніколи не в'ало.

Поселення запорожу в а л о Глобу насаджувати садки. Цю роботу він виконував з великою любов'ю і вимінцем. Отже, скоро всі поселенці з ласки Лазаря потонули в наших буйних садків.

Згадали зберегли сергі людей його ім'я. Його ім'я — Лазар. Студентами, що скористали з цього історичних курсів був ліс — у жовтий груп — І. Ірина Лучкович, Самуїр Карданюк, Ольга Филипчук, Джуанита Пшик, Давид і Данило Скрипчинські та Стефан Тарас. — У групі старших: Михайло Лучкович, — Михайло Тарас, Георгій Сандра Филипчук.

Великий новий добуток свого історичного курсу п-ві Бумбак і студентів було зібрання історичних даних від старожилів нашої парафії і зарисунків церкви, яка була збудована в 1934 році. Ці матеріяли були зібрані і використані для історії парафії Успіння Пресв. Богородиці в Гледзвін, Альберта. Курси проведено з великою користю для молоді, на радість батьків, на радість і дочки Церкви і народу. Провели їх, як і у минулому, сильними силами місцевий парох о. Д. Гнат у співпраці дійсці та п-ві Данко Бумбак, виділяли й практичні відвідування учителька з Едмонтону, Альберта, удвох від 4-го — 17-го серпня 1975.

Вона, з посиленою наукою студентів парафії-приході мови, культури, літератури і історії. Однак з голов ніших тем і цікавішого навчання був Тарас Шевченко та великого значення для українського народу.

Студентами, що скористали з цього історичних курсів був ліс — у жовтий груп — І. Ірина Лучкович, Самуїр Карданюк, Ольга Филипчук, Джуанита Пшик, Давид і Данило Скрипчинські та Стефан Тарас. — У групі старших: Михайло Лучкович, — Михайло Тарас, Георгій Сандра Филипчук.

Великий новий добуток свого історичного курсу п-ві Бумбак і студентів було зібрання історичних даних від старожилів нашої парафії і зарисунків церкви, яка була збудована в 1934 році. Ці матеріяли були зібрані і використані для історії парафії Успіння Пресв. Богородиці в Гледзвін, Альберта. Курси проведено з великою користю для молоді, на радість батьків, на радість і дочки Церкви і народу. Провели їх, як і у минулому, сильними силами місцевий парох о. Д. Гнат у співпраці дійсці та п-ві Данко Бумбак, виділяли й практичні відвідування учителька з Едмонтону, Альберта, удвох від 4-го — 17-го серпня 1975.

Вона, з посиленою наукою студентів парафії-приході мови, культури, літератури і історії. Однак з голов ніших тем і цікавішого навчання був Тарас Шевченко та великого значення для українського народу, зрештою, щоб разом відсвяткувати по-різному 25 літню річницю свойого шлюбного подружжя. Господарем нього радісного свята був їх довголітній приятель п. С. Хомишин, який тривав в свій спомин надзвичайний спосіб долав короткі ві історію подружнього життя п-ва Михайла і Марійки. І так вони Марійка силома українська сумівка від першого дня прийшу сюди і до сьогодні в управі ОЖ ЛВУ.

П. Михайло буйний кавтелик гітлерівська, мабуть смерти, від прийшу до прийду до Ванкувер, Бр. К. стає членом вищезгаданої парафії. Але його більша активність була в організованню громадського життя на терені Ванкувер а зокрема. П. Михайло є одним із основників СУМ-у в минулім в 1954 році відділу ЛВУ, ЮСУМ-у і Батьківського комітету, що ра-

Гледзон, Алберта – катехизація і курс Рідної Школи для дітей парафії

Як минулими роками так і цього року відбувсь у-спішно — катехизаційний курс Рідної Школи для молоді парафії Успіння Пресв. Богородиці в Гледзвін, Альберта. Курси проведено з великою користю для молоді, на радість батьків, на радість і дочки Церкви і народу. Провели їх, як і у минулому, сильними силами місцевий парох о. Д. Гнат у співпраці дійсці та п-ві Данко Бумбак, виділяли й практичні відвідування учителька з Едмонтону, Альберта, удвох від 4-го — 17-го серпня 1975.

Вона, з посиленою наукою студентів парафії-приході мови, культури, літератури і історії. Однак з голов ніших тем і цікавішого навчання був Тарас Шевченко та великого значення для українського народу, зрештою, щоб разом відсвяткувати по-різному 25 літню річницю свойого шлюбного подружжя. Господарем нього радісного свята був їх довголітній приятель п. С. Хомишин, який тривав в свій спомин надзвичайний спосіб долав короткі ві історію подружнього життя п-ва Михайла і Марійки. І так вони Марійка силома українська сумівка від першого дня прийшу сюди і до сьогодні в управі ОЖ ЛВУ.

П. Михайло буйний кавтелик гітлерівська, мабуть смерти, від прийшу до прийду до Ванкувер, Бр. К. стає членом вищезгаданої парафії. Але його більша активність була в організованню громадського життя на терені Ванкувер а зокрема. П. Михайло є одним із основників СУМ-у в минулім в 1954 році відділу ЛВУ, ЮСУМ-у і Батьківського комітету, що ра-

Ванкувер, Бр. К.: – 25-річна подружня п-ва Михайла і Марії Чуйків

В річницю свойого срібного подружжя, в неділю, 10-го серпня 1975 р. п-во Михайло і Марійка Чуйки запросили до себе своїх рідних, приятелів, знайомих, щоб разом відсвяткувати цю радісну 25 літню річницю свойого шлюбного подружжя. Господарем нього радісного свята був їх довголітній приятель п. С. Хомишин, який тривав в свій спомин надзвичайний спосіб долав короткі ві історію подружнього життя п-ва Михайла і Марійки. І так вони Марійка силома українська сумівка від першого дня прийшу сюди і до сьогодні в управі ОЖ ЛВУ.

П. Михайло буйний кавтелик гітлерівська, мабуть смерти, від прийшу до прийду до Ванкувер, Бр. К. стає членом вищезгаданої парафії. Але його більша активність була в організованню громадського життя на терені Ванкувер а зокрема. П. Михайло є одним із основників СУМ-у в минулім в 1954 році відділу ЛВУ, ЮСУМ-у і Батьківського комітету, що ра-

райської кат. парафії в Гледзвін на протязі понад кількох літ, чого вимагали батьки і парафія ій школи не забуде. При тому прийшла цього батьківська нагода і їм будуче дам'ятала своїх відділих учнів.

У своїй відповіді, за о-цією праці і признання, п-ві Бумбак наголошував і просила батьків, щоб доклали всіх старань і в домах говорили до дітей тільки мовою українською, щоб діти не втратили того, чого навчались, щоб праця на цьому

ПРОЧАНІ З САСКАТУНСЬКОЇ СПАРХІЇ В ЛЮРДІ. З НАГОДИ СВЯТОГО РОКУ ПРОЧАНІ САСКАТУНСЬКОЇ спархії зачали свою прощу в Люрд і Лорді, Франція. Світлину зробили після Служби Божої в українській каплиці в головній базиліці в Лорді. Службу Божу служили: о. деван П. Криворучка, о. митрат І. Оліїник і о. М. Кучмак ЧНІ.

В Лорді, в Римі в соборі св. Петра та в соборі св. Софії, як також відвідуючи церкви в інших краях, прочани молилися за мир у світі, за свої родини, за весь український народ, а зокрема за Українську Католицьку Церкву.

Короткі вістки

► **Під час розкопів на** Старокиївській горі в Києві відкрито печі для випалювання цегли. Припускають, що тут випалювано цеглу для будови Десятинної церкви в Києві. З цегольні висилано цеглу без перерв'ями своєобом відразу на будову.

► **Хоч цього року нема** вже великої війни, то в різних боях у Європі, Африці, на Близькому Сході, в Північній Америці та Азії згинуло понад 20.000 осіб.

► **В СССР виробляють** тепер річно 1,25 мільйона особових авт. З того 300, 000 авт є призначені на продаж за кордон.

► **У ЗСА є 286 парків,** що є під шпилькою держави. Керівництво парків спостерігається в черговому році мати в тих парках 250 мільйонів відвідувачів.

Вістки з церкви

► Під цій нагоді, від керівництва цього річного курсу, батьків дітей висказується щире спасібі за щиру і тому співпрацю і сповідання св. батьківською обов'язку служити Богу, Церкви, рідного народу і вашим дітей. Велике спасібі також управі відділу ЛУЖ за його готовість допомогти у всіх можливих потребах.

Боже вас всіх щедро благослови.

о. Д. Гнат, парох

► **У ЗСА є 286 парків,** що є під шпилькою держави. Керівництво парків спостерігається в черговому році мати в тих парках 250 мільйонів відвідувачів.

Michael Johnston Building Products Ltd.
3830 - 126 Avenue
Edmonton, Alta. T5B 1G9
474-0955 — 474-7059

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phone: 426-0050, Edmonton, Alberta

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills — Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

455-1142 — Phone — 455-0653

24 ГОДИНИ

Обслугування ліками із лікарських рецепт
Одинокий драг-штор того роду в Алберті
Фармаколог на службі 24 години денно,
через 7 днів тижня, 365 днів у році.

All Niter Super Drug Mart Ltd.

КРАМНИЦЯ тел.: 488-7336 РЕЦЕПТИ тел.: 488-7115

ЩОБ ВИ НЕ ЖАЛУВАЛИ

Впевніться, чи вам комин цеї холодної зими буде нормально працювати.
Дайте це перевірити фахівцям,
кличте

A 1 Roofing Ltd.

Chimney & Repairs
477-5397
Edmonton

Як ваш слух?

Монреаль. — Компанія Белтон проголосила дарову пропозицію для всіх, що чують, але не розуміють слів. Недіючий модель найменшого слухового апарату Белтона, який колинебудь зроблено, буде висланий кожному, хто його зажадає.

Це не є справжній слуховий апарат, але він покаже, як маленьким може бути слуховий апарат. Він є вашим і ви можете його задержати даром. Справжній слуховий апарат важить менше, як одну третину унції і є в одній одиниці на рівні вуха. Нема ніяких дротів від тіла до голови.

Ці моделі є дарові, отже напишіть за вашим тепер. Вже вислано тисячі, отже напишіть ще сьогодні до:

Dept. 4956
Beltone Electronics
P.O. Box 647
Montreal H12 2K2, P.Q.

СССР закупив знову збіжжя у ЗСА

Американський міністер рільництва І. Буц побував у Москві, де заключив з урядом СССР новий договір про продаж збіжжя до СССР. Згідно із новим договором, ЗСА продадуть цього року СССР дальших сім мільйонів метричних тонн збіжжя, а кромі того СССР зобов'язався купувати в ЗСА кожного року через п'ять років найменше шість мільйонів тонн збіжжя по ринкових цінах, що, згідно з теперішною ціною, досягне понад мільярд долярів річно.

Один з урядників американського міністерства рільництва Белл, який був теж у Москві, сказав, що СССР буде потребувати цього року приблизно 30 мільйонів тонн збіжжя, бо в СССР цього року був дуже поганий врожай. Досі СССР закупив у різних державах вже 23-24 мільйони тонн збіжжя. Белл додав, що СССР закуповує збіжжя, щоб не допустити до голоду, що може спричинити розрухи в СССР.

Одночасно із продажжю збіжжя до СССР американці заключили із СССР умову про продаж советської нафтової ропи до ЗСА. Одначе ні кількости нафтової ропи, що СССР мав би доставляти до ЗСА, ані ціни за нафтову ропу досі не проголошено.

ІТОНА
ЦЕНТЕР ДЛЯ СЛУХОВИХ АПАРАТІВ
Джон Раймер
(авдіометрист
Головна підлога —
тел.: 424-0181
Повна послуга
в слухових апаратах

Свіжі і штучні КВІТИ.
— 24 години обслуга —
Квіти на всякі нагоди
За інформаціями тел.
474-2101: 474-4881

Des Rosiers Florists Ltd.
(THE ROSE HOUSE)
9712 - 111 авеню
Говоримо по українськи

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
#300; 10454 - 82 Avenue
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Дрібні оголошення

• **ЧАСТИНИ ДО ЕЛЕКТРИЧНИХ ПРИЛАДІВ** ЩАДІТЬ $$$, ЗАКУПОВУЮЧИ ПО ЗНИЖЕНІЙ ЦІНІ НОВІ ЧАСТИНИ до всіх електричних приладів. Пришліть старі частини на взір, а ми перешлемо вам відворотно нові частини. Ми теж даємо інформації відносно направи. На продаж мотор та малі електричні прилади.

Do -It-Yourself Appliance Parts 10929 - 103 Ave., Edmonton, Alta

Для мешканців метрополітального Едмонтону тел. ч.: 425-1060.

ЕфБіАй у новому будинку

Американська розвідча аґенція ЕфБіАй (Федерал бюро оф інвестіґейшен) перебралася до нового будинку, який названо в честь 48-річного шефа цього бюра „Будинком ЕфБіАй ім. Е. Гувера". Будова будинку коштує 126 мільйонів долярів. В цьому будинку буде працювати 7,400 працівників, які досі приміщувалися в дев'ятьох різних будинках. В часі будови з уваги на кошти, залишено будувати тунель, який мав би лучити будинок ЕфБіАй з міністерством справедливости, та атомний реактор для слідчої ляборато рії.

В будинку ЕфБіАй є відбитки 160 мільйонів відтисків пальців та 70,000 шаф із даними про різних людей та висліди слідств.

На верху будинку є кафетерія для 5,000 осіб. Будинок ЕфБіАй радо відвідують туристи. Припускають, що в новому будинку буде побувати річно пів мільйона відвідувачів.

► **Після страти п'ятьох** засуджених басків, що вбили еспанських поліціянтів, розюшена комунізуюча юрба португальців знищила та спалила будинки еспанської амбасади, консуляту та мешкання амбасадора в Лісбоні, спричинюючи шкоду прибл. 22 мільйони долярів.

► **На ріці Амазонці** в Бразилії перевернулася велика лодка з прочанами, в більшости жінками, з яких 60 втопилося. Причина нещастя ще неустійнена.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10135 - 102 St., Edmonton
Ph. 422-3235

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639

Braun Denture Clinic
P. Braun
Цертифікований дентистичний механік
9509 - 156 Ст., Едмонтон
489-8111; мешк. 487-1433

БЕЗ ЗАПЛАТИ
Для власників домів. Подайте, які маєте вільні кімнати до винайму до
Rental Research
Спис вільних мешкань друкуємо щодня
Тел.: 488-7258 Едмонтон
Власниками та керівниками є канадці

Thomas Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
301 TEGLER BUILDING
10189 - 101 St. Edmonton
Phone: 423-2818

Бульдозери проти релігії

П. Івашкевич

В кількох уже числах безбожницького журналу „Наука і релігія", матеріялами якого користуємося в дослідах над релігійним життям в СССР, атеїсти б'ють у дзвін тривоги, що в країні багато з'являється святих джерел, до яких весь час зростає паломництво.

Паломники їдуть і йдуть часто в дуже віддалені місця не тільки, щоб дістати святої води, але й помолитися. Атеїсти скаржаться, що духовники, мовляв, використують це і обернули такі джерела в місійні станиці. Там відправляються Служби Божі, виголошуються церковні проповіді, що безбожники називають церковною пропаґандою.

Фахівці від релігійних справ під советами твердять, що це джерела по всьому СССР зростають в міру того, як влада закриває церкви, бо люди не мають де помолитися, послухати слова Божого, а такі святі джерела якраз і заміняють їм часто храми Божі.

А те, що церкви влада закриває з кожним роком, то це факт установлений. Так, наприклад, коли в 1967-му році по цілому СССР було приблизно 7,200 православних церков, то в 1974-му році їх уже нараховується щось близько 4-ох тисяч тільки. Як бачимо, з якою сатанинською прогресією зростає адміністративне тиснення на Церкву в СССР.

Але потреба у святій воді в СССР набрала такого широкого розмаху, що деякі „ділки" почали спекулювати водою. На сьогодні за півлітрову пляшку свяченої води люди охоче платять один карбованець. Правдя, коли врахувати те ризико, на яке йдуть ті „ділки", то це й не так дорого, кажуть тамтешні люди. Але це дає атути в руки безбожників, які використовують спекуляцію водою у своїх пропаґандивних безвірницьких цілях.

Про одно таке джерело зі святою водою розповідається на сторінках згадуваного журналу в Ростовській області, куди їдуть паломники не тільки тієї області, але й інших сусідніх областей. Одначе влада швидко вжила заходів, щоб те таке популярне джерело зліквідувати, забурившии його бульдозерами. Але це не помогло, бо на тому місці з'явилося уже два джерела, вода все таки пробилася в інших місцях і це, скаржиться безбожницький журнал, дало арґументи в руки священослужителям.

Вичитуючи такі речі, диву дивуєшся примітивності безбожників і їхнім методам боротьби із джерелами при помочі бульдозерів.

Переконавшись у безнадійності і неефективності вживання бульдозерів, атеїсти кинулися до інших способів. Вони дослідили ляборатоpним способом воду із джерела і воду звичайну з колодязя і повідомили, що різниці між тими водами немає ніякої.

Але багато вірних пишуть до того ж таки журналу й інші листи про святу воду. В багатьох з них говориться, що вони випробували воду і, навпаки, виявили різницю між звичайною водою і святою, бо перша після певного часу зіпсулася, а свячена вистояла дуже довго, але не зіпсулася.

На цю тему писалися листи до журналу і від священослу жителів. Ось, наприклад, що пише священик о. Олександер із Псовської області: „Я не збираюся захищати якість святости води із джерела, що ви його описуєте... Але що може бути злого для хворої людини поїхати до джерела. Випити її і покупатися". А ось другий лист від священика з Криму, тобто України: „В кому є віра в Господа, ніякі бульдозери сатанинські не зметуть її, а Господь освятить для віруючих воду в хатах їх. Винайшли собі згубників і тішаться... Джерело Ільїнське — це ж у пам'ять Іллі пророка. Так не дав Ілля пророк знищити своє джерело. Із одного, потекло два"

Редакція катеґорично не погоджується з цим листом, але особливо й не відкидає його арґументів. Хоч редакції дуже не сподобалися заключні слова того священика із Криму, які звучать так: „Дітей треба негайно похрестити і запричастити, бо інакше скоро слава Господеві припиниться. Потрібно охрещеним негайно купити хрестики в храмах, інакше скоро ніде буде купити ні хрестика ні іконочки. Надходить такий час тому, що близько кінець світа".

Звичайно, що таке безбожникам не подобається, але вони й не розпинають того священика, бо він не подав свого прізвища, ані адреси, а пуетив листа з якоїсь вигаданої адреси.

Але й це для нас не так важно, чи влада реаґує на такі листи, чи ні. А важно те, що не зважаючи на великий тиск, все ж рух серед підсоветського народу за збереження релігії і релігійних вартостей росте і поширюється. Нема вже того страху в народі, що був колись: віруючі мужньо виступають проти утисків влади.

Це якраз той дух відродження, про який говорить О. Солженіцин і на який він сподівається, що може поліпшити стан релігії під безбожницькою системою.

(„Нова Зоря")

► **Шеф американського** генерального штабу генерал Бровн сказав, що СССР збільшив число своїх вояків із трьох мільйонів до понад чотирьох мільйонів. Число советських вояків збільшено у Східній Азії та Східній Европі.

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Ст. і 102 Аве. Едмонтон
Тел.: 423-2127
В Форт Саскачеван кожної середи. Тел.: 998-2211

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Чаушеску відкликав відвідини

Румунський президент Н. Чаушеску мав відвідати Канаду та обговорити можливости поширення торгівлі між Канадою та Румунією. З невідомих причин Чаушеску відкликав свої відвідини на пізніше. Чаушеску відкликав теж свої відвідини до Югославії. Деякі дипломати в Београді припускають, що причиною відкликання відвідин є внутрішні проблеми в Румунії.

► **Президент Португалії** ген. Ф. да Коста побував з відвідинами в Москві та в Варшаві, де відбув зустріч із членами польського уряду.

УСМІХНІТЬСЯ

ХОЧЕ РОЗЛУЧИТИС Я

Чоловік прийшов до адвоката:

— Хочу розлучитися з дружиною.

— А що трапилося?

— Та жінка щодня вештається по готелях і по ресторанах.

— Невже ваша дружина така п'яниця?

— Та ні, вона мене розшукує.

* * *

ЩАСЛИВИИ

Зустрілись два приятелі. Один іде з жінкою, а другим — сам. Ось той, що з жінкою, питає товариша:

— Як живеш?

— Ет, — відповідає той — б'ють і плакати не дають.

— Ось бачиш, як важко людям, — втручається жінка. — А ти у мене завжди ревеш, як бик і я не бороню тобі.

* * *

Скупар зупинився в дешевому готелі. Уночі його пообсідали блощиці. Тоді він встав, запалив світло, відчинив двері з грюкотом зачинив їх і знову ліг. На здивований погляд сусіда, що був у тій самій кімнаті, скупар сказав:

— Обдурюю блощиць. Хай думають, що я вийшов.

(ҐОВ - ҐОВ) БІНҐО
НОВА ПОРА . . . НОВЕ МІСЦЕ
Понеділок, 27 жовтня — 7.45 год. вечора
Український Народний Дім — 9620 - 109 авеню
Влаштовує
РАДА КАТОЛИЦЬКИХ МУЖЧИН
(Давніше Клюб Мужчин парафії Пресв. Серця Хр.)

ПОТРІБНО ДОМІВ
В кожній околиці Едмонтону, бо запотребування на доми є більше, як подажа й тому нам потрібно домів усякого роду й усякої величини.
Так. Ми беремо також доми в заміну.
Телефонуйте на ч.: 478-5353
BOYLES Real Estate
#204 — 7210 - 144 Avenue, Edmonton

DECORE & COMPANY
Адвокати й нотарі
мають шану повідомити про перенесення їхніх бюр до
1910 CENTURY PLACE
9803 - 102A Ave.
Edmonton, Alberta
Телефон: 425-1410
Вже відтепер.

Пригоди - виклик на змагання - Дружба
Включіться в канадську
МОРСЬКУ РЕЗЕРВУ
Якщо ви є в віці між 17 і 35 років, довідайтеся, що ми можемо вам запропонувати, телефонуйте на число 452-8843, або прийдіть до
H.M.C.S. NONSUCH
11440 - 117 Стріт, Едмонтон
Кожної середи вечором

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Треба вам адвоката, але не можете його заплатити? Приходимо з допомогою в дуже багатьох адвокатських справах. Телефонуйте або відвідайте:

Legal Aid тел.: 423-3311, 502 McLeod Bldg., Edmonton або зверніться до: Court House in Peace River, Grand Prairie, Vegreville, Wetaskiwin, Red Deer.

"НОВЕ СУПЕР БІНГО"
(OVER AND UNDER)
ЧЕТВЕР — П'ЯТНИЦЯ
Заля Лицарів Колюмба, Едмонтон
В НЕДІЛЮ, ПОНЕДІЛОК І ВІВТОРОК 7.30 ВЕЧ.
Виграш (понад) $100 за одну гру
20-та гра — $1,000.00
Вступ: $2.00 — Додаткові картки 50 ц.

Найкращі молочні продукти
МОЛОКО NADP СМЕТАНА
доброякісне масло роблене без перерви. Морожене — фармерський сир — сир Чеддар.
NORTHERN ALBERTA DAIRY POOL LTD.
Head Office — Edmonton

ДУЖЕ ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром — з фабрики до Вас
Робітня: 455-5663 — Вечором: 484-7395
WESTERN WINDOWS LTD.
Алюмінійні вікна — двері до петіо — щільно запечатані
ВІДНОВИ — НАПРАВИ
Р. Кек, керівник продажу — В. Мусійовський, керівник робітні
14511 - 118 Avenue — Edmonton, Alberta

ОСІННІЙ ВИПРОДАЖ
КЕДРОВА ОГОРОЖА
ДОКИ ВИСТАРЧИТЬ ЗАПАС!

1 x 6 x 4'	40c	1 x 8 x 4'	45c
2 x 6 x 5'	50c	1 x 8 x 5'	55c

CEDARWOOD
BUILDING PRODUCTS LTD.
14605 - 123 Ave., Edmonton Ph.: 452-9130; 452-8434
ВІДКРИТИЙ ЦІЛИЙ ДЕНЬ В СУБОТУ.

ЧИ ЗСА ВИКОРИСТАЮТЬ ЗЕРНОВУ КРИЗУ В СССР?

Степан ЖЕНЕЦЬКИЙ

Як це вже повідомляла американська і світова преса, Сов. Союз і цього року мусить, а чи вже закупив рекордову кількість — 15 мільйонів тонн зерна у ЗСА. Кромі цього він купує ще також біля 5 мільйонів тонн збіжжя в Канаді й Австралії.

У зв'язку з цим закупом увесь світ дивується: як це так, що Сов. Союз, який має найбільшу з усіх держав світу площу управної землі, не може випродукувати досталь хліба для себе, а мусить купувати зерно за кордоном? Москва тлумачиться тим, що мовляв, погода цього року не дописала. Та насправді винна в тому не погода, а комуністична, чи вірніше колгоспна система господарки. Адже ж перед приходом комуністів також бували роки, що погода недописувала на просторах білої московської імперії але тоді Московія не тільки ще не купувала зерна за кордоном для прокормлення свого населення, але ще й продавала хліб за кордон. Тоді сама Україна прокормлювала не лише всю московську білу імперію, але й годувала цілу Европу, за що її були й прозвали „житницею Европи". А за комуністичної системи та колгоспної рабовласницької господарки, ця „житниця Европи" — Україна, сама голодує.

Залежність Сов. Союзу від американського хліба

Американські політичні коментатори пишуть, що другий з черги (перший в 1972 р.) великої скількости закуп зерна у ЗСА, ясно вказує на те, що Сов. Союз, є, і в майбутньому буде залежний хліборобсько від ЗСА і мусітиме купувати американське збіжжа, а зокрема в неврожайні роки.

А якщо американці, пишуть коментатори, не захотять з політичних мотивів продати Москві свого зерна, то в Сов. Союзі настала б харчова криза, а це в свою чергу могло б спричинити внутрішні неспокої. Ба, що більше навіть в урожайні роки СССР потребує американського зерна, щоб сповнити обіцянки кремлівських ватажків дати більше хліба і м'яса для свого населення.

Беручи до уваги — мабуть постійну, або принайменше ще на довгі роки — залежність Москви від достави американського зерна — це може мати, якщо Вашинґтон зуміє належно використати, великий вплив на американсько совєтські відносини, та на майбутність мирного співіснування між ЗСА й СССР, чи як це називається на політичній мові, на „детанту". Іншими словами, американське збіжжа може стати важливим фактором, важілем, у політиці супроти Московії. І саме над цим, як найкраще використати цей важіль,застановляються у Вашинґтоні.

ЗСА можуть диктувати Москві свої умовини

Ясно, що наслідком такої ситуації, ЗСА найшлися тепер в позиції, з якої можуть диктувати Сов. Союзові такі умовини продажі зерна, щоб Кремль не міг своїми секретними закупами американського збіжжя, як це було в 1972 р., спричинювати, а чи хочби збільшувати загальну інфляцію у ЗСА. Дехто з американських хліборобських знатоків пропонують, щоб Вашинґтон домагався довгореченцевих зобов'язань купна зерна Москвою, бо це охоронило б американський зерновий ринок від непередбачених потрясень. Маючи запевнений збут зерна, американські хлібороби-фармери були б певні відносно майбутніх замовлень, а з другого боку, Москва буде мати менше можливостей використовувати свою ролю, як великого покупця, як це було досі.

Натомість в політичному аспекті, питання, як ЗСА повинні використати цей зерновий важіль, щоб вимогти більші поступки від ватажків Кремля, є більше скомпліковане. Американські урядові знатоки кажуть, що зернова криза в СССР в 1975 р. може спричинити політичну кризу серед найвищих ватажків на Кремлі, в наслідок якої можуть бути усунені зі своїх становищ два ватажки, пов'язані з сільським господарством — Дімітрій Полянський (наш „землячок") і москаль, Федор Кулаков.

До чого хлібна криза може допровадити в Сов. Союзі, американські політичні коментатори подають також й приклад: невдача сільськогосподарського пляну в 1964 р. причинилась до упадку Нікіти Хрущова, який в тому часі був проводиром партії і сповняв функцію прем'єра Сов. Союзу.

Тимразом, пишуть американські політичні коментатори, Брежнєва не усунуть з його становища, але його вплив буде значно послаблений, і в короткому часі в Сов. Союзі буде встановлена „більша колективність" влади, тобто більше людей буде встановляти політику Кремля. А це в свою чергу буде означати значне ограничення свободи дії генерального секретаря, тобто Брежнєва, з президентом Фордом.

Політика „чеши дідька зрідка"

А вислідом такого гострого твердого поступовання Вашинґтону супроти Кремля було б те, пишуть американські політичні коментатори, що в Політбюрі прийшли б до більшого впливу московські „яструби", тобто твердолінійники, що спричинило б твердшу поставу Москви в таких справах, як переговори про стратегічну зброю та обопільне зменшення військ в Европі. А це значить, що Вашинґтонові радять вести супроти Кремля політику, як українці кажуть, „чеши дідька зрідка", чого і є висловом політика співпраці, чи пак „детанти".

Ізза такої ситуації союзники ЗСА наполягають на Вашинґтон, щоб він цю карту, тобто залежність Москви від американського зерна, заграв зручно й делікатно. Західні дипломати перестерігають Вашинґтон, щоб забагато не натискав на Кремль сприводу зернової кризи в СССР, бо це могло б мати небажані наслідки. (Тут стверджуємо дивне ставлення Заходу до Кремля: Захід боїться Москви, як вона сильна — і рівнож боїться Москви, як вона слаба — СЖ).

Чи це значить, що ЗСА не є спроможні використати залежність Москви від американського зерна?

На це питання американські спеціялісти відповідають так: коли совєтські ватажки переговорюють з американцями, вони є надто свідомі того, що вони є залежні від американського зерна, як рівнож американської технології для модернізації своєї відсталої індустрії. А це сильно скріпляє позицію ЗСА в переговорах з Сов. Союзом в усіх ділянках. Москва добре здає собі справу з того, що коли б вона зірвала „детанту" із ЗСА, то вона втратила б більше, як американці.

Як поступила б Москва в такій ситуації?

Обговорюючи велику зернову залежність Сов. Союзу від ЗСА, один американський знавець совєтських справ підійшов до тієї проблеми з іншого, на нашу думку дуже влучного боку: як поступилаб в такому випадку Москва, коли б ролі були навпачні — якби ЗСА були залежні щодо збіжжя і технології від Сов. Союзу? Кремль напевно використавби таку залежність до грані можливостей. „Я припускаю, пише цей знавець, що совєтські провідники дуже здивовані, що ми досі не пробували так поступати".

Відомий американський політичний коментатор Джозеф Фромм пише, що справа не втому, чи ЗСА можуть використати неврожай збіжжя в СССР, в переговорах, а в тому, чи держ. секретар Кіссінґер хоче покористуватися цим важілем.

Критики закидають Кіссінґерові, що він постійно недоцінює американської переваги в переговорах з Кремлем. Вони твердять, що Кіссінґер є постійно схильний робити непотрібні поступки Москві, щоб досягнути порозуміння з нею — головним чином у переговорах про стратегічну зброю. А це є одною з причин загальної критики у ЗСА, що „детанта" є однобічною дорогою — з якої найбільше користає Москва.

Сучасні переговори другої фази про ограничення стратегічної зброї виявляють, чи секр. Кіссінґер застосує твердшу поставу в торгах, як раніше. Знавці твердять, що теперішня позиція ЗСА є набагато краща, як була раніше.

Внутрішній тиск на Москву

Натомість кремлівські ватажки, з їхнім проводирем Брежнєвим на чолі, находяться під сучасну пору під сильним тиском щоб ніяк не допустити до провалу переговорів із ЗСА, бо це могло б спричинити втрату можливости купна американських зерна і технології. Остання зернова криза ще збільшує їхню осторожність щоб не зірвати „детанти" із ЗСА.

Отже все це вказує на те, що ЗСА мають кращі позиції в переговорах з Москвою. Є тільки питання, чи Вашинґтон захоче уміло й корисно їх використати?

КОЗАЦЬКІ ЗИМІВНИКИ — ПОСЕЛЕННЯ

З часів заснування Січі по правобережжю Дніпра, вище порогів та по річках Орілі й Самарі почали виникати запорізькі поселення-зимівники. Спочатку в них селились поодинокими дворищами покалічені січовики зі своїми сім'ями. Але були й подвір'я одинаків, що лицарювали на Січі, доки сивіла голова, а потім уже й не одружувались — бурлаки.

Поселенці і січовики постійно були між собою у зв'язку. Січова братва часто наїжджала в поселення на рибальство, за збіжжям, медом тощо.

Влітку, коли не було походів, у поселеннях вирувало трудове життя. Поселяни займались хліборобством: сіяли жито, пшеницю, ячмінь, гречку, просо, овес — це для себе і для коша. Ловили ще поселяни рибу у заплавах Дніпра, Самари та Орілі, промишляли мисливством, випасали худобу, овець, кіз, коней. Мірошникували у вітряках та водяних млинах, розводили бджіл, займались кравецтвом, чоботарством — усім тим, чого вимагало тогочасне життя для себе і для Січі. Селилися ото запоріжці біля згаданих річок, річкових саг та глибоких стариць. Варто і доречно згадати тут про старі поселення січовиків.

Найстарішим поселенням коло порогів були старі Кодаки. Ще в 1635 році польський королівський уряд під проводом магната, гетьмана Станіслава Конецьпольського коло старих Кодаків будував військову фортецю — Кодак.

Збудовано її під керівництвом французького інженера Боплана. Охороняли Фортецю наймані німці, очолювані комендантом, теж французом Маріоном. Поставлено цю „вічну", як тоді хизувались магнати, твердиню, аби перешкодити втечу українським волелюбним людям, що не хотіли йти у рабство до лихого панства.

Будову Кодака закінчено в 1635 році. Як волелюбний український народ, так і запоріжці зрозуміли лихе призначення фортеці. А тому, восени 1635 року кошовий Іван Сулима, повернувшись з морського походу на Чорне й Азовське моря, напав на гарнізон фортеці і зруйнував її дотла, знищивши повністю гарнізон і вбивши коменданта, полковника Маріона.

Вище до Дніпру поселення — Лецманська Кам'янка. Тут споконвіків жили лоцмани, що проводили через пороги човни, байдаки та плоти. Звідси й назва поселення.

Поряд поселення — Мандриківка, що має назву від першопоселенця Мандрики.

На крутому коліні Дніпра, по схилястій кручі „Кутовій скелі" здавна було розташоване поселення Половиця, про яке мова буде далі.

Ген-ген за дніпровим коліном — не менш старе запорізьке городище Нові Кодаки, або, як їх нині звуть — Нові Кайдаки.

Колись у ці місця (середина XVI ст.) переселились поселяни зі Старих Кодаків, звідси й пішла назва поселення, що згодом стало городищем. Отже, варто докладніше розповісти про це відоме в історичних хроніках городище...

За „Описом до Катеринославського атласу 1793 року" згадуються всі запорізькі поселення. Найбільше ж йдеться тут про городище Нові Кайдаки.

За цими відомостями, в 1793 році в Нових Кайдаках налічувалось 355 дворів з населенням понад дві тисячі чоловік. В Катеринославі тоді ж було лише 200 дворів і 680 мешканців. За іншими джерелами визначено, що Нові Кайдаки стояли вже за часів поляків. Потім городище, як і інші давні поселення, приєднали до своїх володінь запорожці. Це сталося, напевно, в 1635 році, коли впала фортеця Кодак. Невдовзі після того, як Нові Кайдаки стали запорізьким городищем, на них учинили великий набіг татари.

Містечко було спалене дотла, але скоро населення за допомогою січовиків відбудувало городище знову, звівши круг нього міцні укріплення.

Як зазначено в хроніці про ті події, городище обвели глибоким ровом, потім земляним валом і захистили рогатками (надовбнями) в два ряди на сажень (до 2-х метрів) од канави. Крім, нього, на укріпленні збудували три вежі: одну над Дніпром, другу - на горі з заходу а третю — на північ від городища. На чотирьох кутах укріплення споруджено роскати (бастіони), де стояли гармати. То було міцне і майже неприступне на ті часи укріплення.

Городище було славне історичними подіями. Відомо, що переслідуваний польськими магнатами Богдан Хмельницький, мандруючи зі своїми побратимами на Січ, де його було обрано гетьманом України, перебував лихі часи саме в Нових Кайдаках. Був тут не раз краєзнавець того часу, французький інженер Боплан, кошовий атаман Іван Сірко та інші тогочасні діячі.

Після Полтавської битви 1700 року цар Петро І, як відомо, наказав зруйнувати Січ. Тоді ж назавжди зруйновано і укріплення в Нових Кайдаках. В 90-х роках XVIII ст. Катерина II вирушила в свою велику подорож на південь імперії до Херсона і Криму. Шлях вінценосної мандрівниці лежав з Петербурга до Києва, а звідси до Кременчука. Далі до Переволочної Дніпром-Славутою, там суходолом через Царичанку до Нових Кайдаків.

За розпорядженням кременчуцького губернського правління (тоді ці краї підлягали Кременчукові) було наказано в Царичанці та Нових Кайдаках збудувати палаци для тимчасового перебування в них цариці, царедворців та коронованих осіб Европи: короля Польщі — Станіслава, державця Франції та інших високопоставлених осіб. В час посвячення і обкурювання кайдацького палацу, виникла пожежа і дерев'яний палац згорів.

Тоді за велінням Г. Потьомкіна було розібрано Царичанський палац і перебудовано його в Нових Кайдаках.

Цариця вирішила їхати з Кременчука до Нових Кайдаків Дніпром, минаючи Царичанку. З цієї нагоди в древньому Києві було побудовано царську флотилію, якою й вирушила цариця до городища.

Однак, через негоду мандрівниця з почотом не доплила до городища. Вийшовши на берег десь коло селища Романкового, вона доїхала до городища в кареті.

Прожила цариця в Нових Кайдаках більше тижня і тоді ж, на горі біля запорізького поселення Половиці 9 травня 1787 року закладено в її присутності собор, що названо Преображенським. Нині це історична пам'ятка архітектури, сяє золотими банями реставрований і приєднаний до комплексу дніпропетровських пам'ятників історії. Він стане музеєм.

Новим Кайдакам не пощастило перетворитись на велике місто, але пощастило на великих діячів, що жили і

(закінчення на стор. 7.)

ПОЛТАВА

Історична повість (103)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

II. БОЇ

І гетьман велить Орлика покликати до себе.

„Як спав?"

„Погано, милосте ваша".

„Ов!"

„Проклятий мороз. Мерзне народ".

„Багато сеї ночі замерзло?"

„Шведів більше ніж наших, бо вони одягнені гірше".

„То зле. Треба нині стягати дерево яке є, від столярів дошки брати, і курені строїти. Годі, щоб люди гинули від стужі".

(Дижурний офіцер з приказом у город побіг).

— — — — — — — — —

Гетьман з писарем обміркововував політичні питання.

„Підеш до Піпера, Пилипе, і скажеш йому, але обережно, щоб не обидився дипльомат, що проклямації, які він від шведів до нашого народу оголошує, треба інакше писати. Вони не видержують порівнання з тими, що їх Скоропадський під диктатом царським склав. Знаєш чому'.

„Розумію", — притакнув Орлик, встав і зараз таки хотів до канцлера йти. Але гетьман спинив його.

„Постривай! Перше нам треба лист до Гордієнка написати. Бери перо!"

Орлик сів за стіл, приладив папір, чорнило, і вибрав добре застругане перо. Гетьман ходив по хаті і диктував. Письмо було довге й переконливе. Пригадувалися в ньому всі тії тягарі і знущання, які терпіла Україна від московського ярма, а Запоріжжя з окрема. „Знаємо, що було та ніхто не знає, що для нас Москва в майбутньому готує", — диктував гетьман. „Я сам чув, як цар на підпивку вигукував: требаб викоренити, — казав, — треба би мечем і огнем винищити тих злодіїв і тих поганців Запорожців".

„Тому то, — диктував гетьман дальше, — і рішився я стати в обороні усього нашого українського, козацького народу, за який відповідь здам колись перед Господом Богом. Тому то я і перейшов на бік короля Карла".

Тут старався він розвіяти тую нехіть, яку могли мати Запорожці до шведів, як до народу чужого і иньшої віри. „Шведи прийшли до нас, як союзники певні й вірні і кривд ніякої українському народові не чинять, не так, як москалі, котрі тепер знущаються над Україною гірше, ніж колись Татари. Тому то — перекónував гетьман Запорожців, — всім нам тішитися треба, що маємо такого союзника і користати з нагоди, щоб у купі побороти нашого грізного ворога. Поможіть же нам славні лицарі Запорожці, довершити цього великого діла, поможіть визволити нашу матір Україну з тяжкого московського ярма, щоб усі ми зажили людьми вольними і від нікого незалежними, бо як ні, то Москва до решти покасує наші вольности козацькі, полки наші поперетворює у драгунські, винищить нас тяжкими знущаннями катівськими, а недобитків пережене за Волгу".

Гетьман диктував так скоро, що Орлик ледви поспівав писати під диктат. „А тепер перепишеш цей лист на чисто і подбаєш, щоб він попав у руки Гордієнка. Разом з листом післати треба гроші, бо цар їм їх не жалує. Розумієш?"

„Знаю, милосте ваша. Доказом того лист, який до вашої милости від Запорожців прийшов."

„Це стара партія писала, цареславна. Алеж бо вона не устоїться проти Гордієнка. Молодше товариство за ним стоїть, а він завзятий ворог московського уряду. Вірю, що Гордієнко до нас прийде, лиш біда, що москалі хочуть нас відрізати від Сiчи. Треба нам з Січею утримати зв'язок".

Орлик притакнув.

„А з краю які вісти наспіли?"

„Не добрі".

„Примір?"

„Деякі сотники відказують послуху розпорядкам вашої милости, як ось в Опошині, Груні і Котельні".

„Про полтавського полковника теж не гарні вісти приходять, народ шумить. Творяться ватаги самочинні й нападають на двори, грабують. Ні проходу, ні проїзду безпечного нема. Помордованих шведів знаходять".

Гетьман слухаючи тих слів, голову хилив, морщина між бровами глибшала, руки кріпко стискали поруччя.

Орлик глянув і нараз замовк, як ножем урізав. Настала мовчанка. Скупе і бліде світло на силу продиралося крізь шибки. Деколи тільки долітав несамовитий рев, якби мордували когось...

Хірурги відпиловували відморожені руки й ноги.

— — — — — — — — —

Гетьман встав. Глянув на Орлика. Орлик зрозумів, що він щось важного рішає.

„Пилипе!" — почав.

„Слухаю, вашої милости".

„Важкі часи переживаємо синку! Вважаймо, щоб не осоромили себе".

Орлик хотів щось відповісти, але гетьман перебив йому.

„Пошукай мені миргородського полковника і попроси, щоб негайно зайшов. Сам оден заки старшини на нараду збіруться. Іди!"

XIII.

„Гу! Яка студінь!" — нарікав Апостол, входячи до гетьманської кватири. „Чоботи до землі примерзають".

„Зима, полковнику, поспіху нас учить, а то ми надто вже поспішаємо поволеньки. Миргородці зокрема".

„Пощо спішить! Поспіємо до смерти".

„А діло не вовк, до ліса не втече, — правда? Знаю я, знаю отсю фільозофію. От бачиш, брате Даниле, колиб ти отсе до мене не йшов, а біг, то можеб тобі і вуса так не понамерзали".

І дійсно химерно закарлючені вуса миргородського полковника мали прямо несамовитий вигляд. По обох боках лиць звисали йому якісь два ледяні валки, а на їх кінцях теліпалися якісь блискучі барилця, ніби брилянтами висаджувані ґузики при святочній киреї".

Одно око засклепив мороз до чиста і Апостол даром повікою кліпав і підморгував бровою. Лід не пускав і в кімнаті таки добре зимно було.

„Як бачу, то зима навіть перед гетьманом респекту не має".

„А невжеж гетьман не такий чоловік, як другі?"

„Такий та инший".

„Колись було. Нині біда усіх нас порівнала".

Апостол замість відповіди відривав лід від своїх закарлючених вусів.

„Я тебе, пане миргородський полковнику, почав, зміняючи голос гетьман, — попросив отсе на довірочну розмову".

Апостол поклонився з легка. „Спасибі за честь. Я повсяк-час до послуг вашій милости готовий".

„Не сумніваюся. Прости, що турбував у таку ранну годину, але діло важне".

„Тим більша честь для мене, ясновельможний пане".

Гетьман позасував двері і присунувся ближче до гостя.

„Заки пічну, прохаю о тайну. Що скажу, будемо знати тільки ми два і Господь Бог у небі".

Апостол підняв шаблю і поцілував перехрестя.

„На тую шаблю ще мій прадід клявся. Впевняю вашу милість, що зайвою слова і волом з мене не добудуть".

„Так воно і повинно бути, не знають люди, що иноді значить одно зрадже не слово!"

„Такого гріха я на своїй совісти мабуть не маю", — відповів обидженим голосом Апостол.

ПЕРЕСТОРОГА ДЛЯ МИСЛИВЦІВ ТА ТИХ, ЩО ЖИВУТ У ШАТРАХ

В щільно забудованих шатрах та трейлерах не можна користуватися огрівачем, з якого дим не виходить назовні!
Не можна користуватися газовими кухонними приладами для огрівання кімнати!
Газові прилади, позбавлені кисня ,наслідком недостачі належної вентиляції можуть скоро витворити небезпечний вуглевий газ (окис вугілля або двокис вугілля), що може спричинити вашу смерть!
Кажіть досвідченому ґазовому фахівцеві правильно перевіряти ваші ґазові прирядки.
Пам'ятайте, що для горіння є суттєвим доплив свіжого повітря.

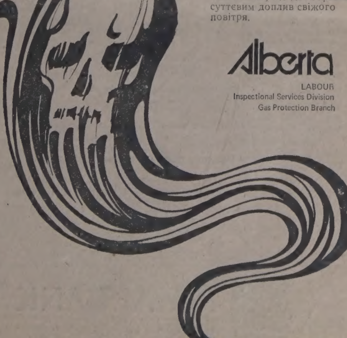

Alberta
LABOUR
Inspectional Services Division
Gas Protection Branch

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка „Українські вісті".

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $7.50, in other countries — $9.00. Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

КОМЕНТАР

КИТАЙ І ЕВРОПА

У сучасній фазі китайсько-совєтського конфлікту Пекін робить цілий ряд політично-прагматичних заходів в тому напрямі; щоб Европейська Спільнота стала третьою політичною силою у світі, свого роду противагою до двох суперпотуг — Америки і СССР, при чому, на думку китайських керівників, ЕСпільнота здобувши політичну вагу, стала б природнім союзником Китаю у його боротьбі проти гегемонії СССР не тільки в Европі, а й у світі взагалі. Китайці розраховують, що між Китаєм і ЕСпільнотою існує цілий ряд спільних інтересів, передусім щодо створення „третьої сили", незалежної і від Америки і від СССР, яка могла б самостійно діяти, знаходячи підтримку т.зв. Третього світу ,тобто країн Азії та Африки, при чому, як для Европи, так і для Китаю головною загрозою не так американці, як совєтський імперіяльний агресивізм.

Цим і можна собі пояснити цілий ряд китайських політичних заходів протягом останніх років, які мають за завдання зміцнення Европейської Спільноти як політичне, так і економічне, намагання переконати різні зах.-европейські країни в необхідності посилення їх єдности. Передусім Пекін старається вказати европейцям на небезпеку ,яка їм грозить з боку СССР на випадок його дальшої пенетрації в Европі. На думку Пекіну, ця небезпека куди більша, ніж совєтська небезпека для Китаю ,про що в останньому часі нераз і не двічі вже заявляли різні відповідальні китайські політики ,перестерігаючи Европу перед надто великим довір'ям до совєтської політики співіснування.

Проте, на нашу думку, на перестерогах не кінчиться. Китай протягом останнього часу дуже пожвавив свої дипломатичні зв'язки з Зах. Европою. До Пекіну за останніх два роки їздило з візитою чимало европейських керівних політиків, останньо відвідав Пекін німецький опозиційний політик Штраус, перед тим його колега Коль, незабаром їде до Пекіну і німецький канцлер Шмідт. Не можна, очевидно, думати, що всі ці поїздки мають тільки куртуазійний характер, що це заходи Пекіну пожвавити свої дипломатичні зв'язки.

Безумовно, найвищі китайські керманичі у розмовах з европейськими політиками не тільки вказують на небезпеку, яка грозить Европі в майбутньому від совєтського агресивного імперіялізму, а й ставлять якісь конкретні пропозиції. Протягом останнього часу облетіла світ вістка, що Китай зацікавлений у нав'язанні ближчих господарських стосунків з Европейською Спільнотою. Чи йдеться тут тільки про пожвавлення торговельних стосунків? На нашу думку, це можна робити і без якихось тісніших зв'язків з ЕСпільнотою. До речі торговельні зв'язки з Китаєм і так протягом останніх років дуже пожвавилися, тимбільше, що Китай дуже солідний партнер, він не любить брати товарів в кредит і радше платить готівкою.

Мабуть китайські пропозиції, які покищо ще не виходять на денне світло, мають куди глибший характер і мають творити певну протиставність до совєтських пропозицій ,також якщо йдеться про сировину. Протягом останнього часу китайська преса багато пише про відкриття і інтенсивне використовування нових злож нафти в Китаю. Ходять чутки, що Пекін, бажаючи припинити арабсько-совєтську спекуляцію нафтою, запропонував Зах. Европі і Японії поважні достави нафти по куди нижчих цінах. Усе вказує ,що Пекін з великою увагою намагається організувати протиставну до совєтської співпрацю між европейськими країнами та Китаєм, очевидно в міру своїх економічних сил, які є куди слабшими, ніж совєтські. Проте не слід забувати, що китайські простори багаті на різні сировинні родовища та що для Европи було б куди вигідніше співпрацювати для використування цих родовищ з Китаєм, ніж з СССР. Сьогодні бо вже ніхто не має сумніву, що Китай не є навіть потенціяльною агресивною силою в світі, що китайський комунізм не є загрозливим для Европи, що китайські революційні гасла мають радше словесний, ніж практичний характер.

Не виключене отже, що в найближчому майбутньому між Китаєм то Европою може нав'язатися тісна співпраця, сперта на спільних політичних інтересах. Пекін прекрасно знає свого нещодавного союзника, китайська преса безупину розоблачує совєтські агресивно-імперіяльні пляни в світі. Водночас з року на рік збільшується китайський господарський потенціял. Цей потенціял міг би вдвічі, втричі скорше збільшуватися при заангажуванні европейських капіталів. Можливо, що в цьому напрямі йдуть розмови між частими відвідувачами Пекіну, европейськими політиками і китайськими керівниками.

Характеристичне світло на сучасні китайсько-европейські стосунки кидають розмови, що їх провів останньо в Пекіні один з чільних провідників німецької опозиції Штраус. Запрошення Штрауса до Пекіну, було шоком для европейських лівих, зокрема троцькістів, якого вони від років атакують як найяркішого антикомуніста та правого реакціонера. Щодо цього в Пекіні мають, мабуть, іншу думку. Там уважають Штрауса реальним політиком і зокрема противником Москви. Із комунікатів про розмови між Штраусом і різними китайськими політиками виходить, що у них існує єдність погляд в щодо різних питань.

(„Мета")

ВІСТІ З ЕДМОНТОНУ

Шукачі нових обріїв

З НАГОДИ МИСТЕЦЬКОЇ ВИСТАВКИ КСЕНІ АРОНЕЦЬ

В Албертському університеті в Едмонтоні, у Відділі мистецтва та рисунків, закінчила аспірантуру магістра малярства Ксеня Аронець.

Темою промоційної дисертації була: „Роля ґеометрії в модерному мистецтві". Вимогою закінчення аспірантури є малярська вистава, яку відкрито для загального відвідування в четвер, 2 жовтня в Університетській ґалерії-музею ч. 1. На відкриття прибуло багато професорів, студентів, приятелів та знайомих п-ни Ксені Аронець, щоб оглянути мистецьку виставку. Присутніх вітала маґістер Ксеня, відтак усі вписувалися в книгу відвідувачів, після чого переходили з кімнати в кімнату та з цікавістю оглядали великі картини-кисти маґістра Ксені, яких було 13.

Картини-абстракти, виконані технікою „стейтінг" та оригінальною новою технікою Ксені, яка ще досі не має назви.

Назви картин: поеми „Нічна пісня", „Подорож на Схід", „Сірина степів", „килими" та „Сірі бурі".

Цікаво було обсервувати відвідувачів виставки: професори, які з радістю й признанням вітали нову аспірантку, кажучи, що „такої талановитої виставки аспіранта модерного малярства вони ще не мали". Студенти малярства, які довго задержувалися перед кожним образом, хотіли збагнути нову техніку й вдумливість та творчий настрій малярки. Вкінці ми, які звикли бачити реалістичні образи, змісту яких не треба відшукувати, які до нас промовляють кольорами, темою чи настроєм, без висилювання і застанови, не знали, як до цих картин поставитися. Вдекого появляється згірдлива усмішка, багато мовчало, але були й такі, які висловлювали свої „критичні завваги" на спосіб та працю при абстрактній малярській творчости.

З подивом деякі оцінювали нову техніку й росказували про величезний вклад праці та наснаги в кожний образ. Перед малюванням картин малярка має чітко уявлений плян. Робить рисунок-шкіц і тоді починає його малювати. При малюванні дуже велике значення має психологічний настрій, що у великій мірі впливає на добір кольорів.

При абстрактному малярстві треба дати завжди щось нового, іншого. При плянуванні нового образу часто аспірантка уявляє собі плян картини, одначе при перевірці малярської техніки чи студій про абстрактне малярство вона відкриває, що вже 200 або більше років тому були майже такі самі мистецькі твори. І тоді приходила зневіра у власні сили і знову треба було шукати нової теми та підходу до неї.

У модерному абстрактному малярстві Ксеня працює вже шість років. Вона досі приймала участь у таких виставках: Тандер Бей, Українсько-Канадський Фестиваль Мистецтва 1971 р., Едмонтон: Албертський університет 1972 р., Монреаль: Ґрафіка Українсько-Канадських Артистів 1973 р., Чікаґо: Ґрупова виставка в Інституті Українського Модерного Мистецтва 1974 р.

Аспірантка вислала на цю виставку 10 картин-ґрафік, шовко-друків, які закуплено для Музею Інституту Мистецтва та приватних збірок у Чікаґо. Едмонтон: Виставка малярів — зима 1975 р. На тій виставі була картина „Сірі бурі", який закупив Провінційний уряд Алберти.

Едмонтон: Вистава кандидатів маґістерського звання весна 1975 р. І остання індивідуальна вистава жовтень 1975 р.

У вищезгаданих виставах абстрактного мистецтва п-а Аронець виставляла картини, роблені різними техніками. Назви картин: „Хвилі", „Говерля", „Минуле", „Килим", „Сірі бурі" і ін.

З цього переліку картин бачимо, що, хоч картини були модерні - абстрактні, то творча уява оберталася постійно кругом рідної тематики і її праці увійдуть до історії мистецтва з українськими назвами.

Ми радіємо кожним здобутком українських молодих талантів, бо це являє ще одно звено у пробиванні шляху для кращого обзнайомлення неукраїнського світу із нами.

Як відомо, в Україні модерне мистецтво є заборонене. Абстрактні твори там нищать, а мистців репресують, засуджують ув'язнюють. Імена наших мистців утотожнюють з росіянами, присвоюють собі наші здобутки від найменших до найбільших.

Тому треба сердечно привітати черговий осяг нашої молодої малярки та скласти їй найсердечніші побажання творчої снаги та запалу у прямуванні до нових мистецьких обріїв.

Приятелі

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ СВЯЩЕНСТВА ПРЕОСВЯЩЕННОГО ДИМИТРІЯ

В неділю, 26 жовтня святкуватиме Преосвященний Владика Димитрій срібний ювілей свого священства. Святкування почнеться Благодарним Молебнем, що його о год. 4 пополудні в катедральному храмі св. Иосафата відслужить достойний ювілят. О год. 6 вечора в Культурному центрі св. Василія (109 вул. і 70 Авеню) з того приводу відбудеться ювілейний бенкет.

До участі в цих святкуваннях Владики Димитрія запрошуємо всіх вірних нашої Єпархії.

Діловий Комітет

Листопадове Богослуження

В 57-і роковини Листопадового Зриву буде відслужена в неділю, 2-го листопада в годині 12-ій вполудне в катедральній церкві св. Иосафата св. Літургія в наміренні українського народу, а відтак панахида за поляглих героїв УГА.

До участи в Богослуженні запрошує українські організації та все українське громадянство

Управа Станиці УГА

ОКОМ ГУМОРИСТА

„ТВЕРДИЙ ХЛІБ"

Мабуть всю нашу канадську пресу облетіла новина, — надрукована спершу в офіційній „Манітобській Газеті", — що один наш тамошній земляк затужив за метрикою свого роду і з „Гардбреда" — перехристивсь на „Твердохліба", тобто навернувся до свого, батьківського чи прабатьківського прізвища. Звичайно, в цій самій, „Манітобській Газеті", можна надибати довгі списки українців та інших слав'ян, які, з тих чи інших причин, анґлізують свої отчі імена, а тут, раптом, знайшовся один з твердим характером, що віданглійщився і... зукраїнізувався, на старості років!

Щоденник „Свобода" надрукував навіть з цього приводу повчальну вступну статтю п.з. „Шануймо свою метрику". Редакція жаліє, що не має тепер подостатком редакційних сил та фондів, а то вона негайно вислала б до Манітоби свого кореспондента, який відшукав би ще недавнього А. Гартбреда, а теперішнього А. Твердохліба і списав би цілу історію, його життя, зокрема цієї метаморфози-переміни, що з ним трапилась.

Якщо нас пам'ять не обманює — наш найстарший щоденник має у Вінніпеґу свого кореспондента ,ред. А. Курдидика, фахового репортера, ще львівсько-тиктeрівської школи. Вистачить один дзвінок від „боса" з Джерсі Сиґі, і колеґа Курдидик вжарить „Свободі" таке інтерв'ю з новонаверненим до української метрики А. Твердохлібом, що муха не сідає! Не треба відривати нікого від редакційного бюрка на Гренд стріті, платити за літака, готелі і т.п.

В цій самій вступній статті „Свобода" сподівається, що випадок з А. Твердохлібом може викликати між нашими занглійщеними земляками в Канаді й Америці свого роду ланцюгову реакцію, що знайдуться і такі, „...які і в десятому поколінні затужать за метрикою свого роду та почнуть з великим трудом, і не завжди з успіхом, за нею шукати".

Нам здається, що висновки пана редактора треба радше віднести до категорії „побожних бажань", таких популярних серед діяспорного народу. Всі оті теперішні „Смити" чи „Гартбреди", а колишні „Ковалі" чи „Твердохліби", ледве чи коли довідаються про рідкісний випадок з А. Твердохлібом — просто тому, що українських газет не читають. Та й годі вимагати, щоб читали їх занглійщені українці з другого чи третього покоління (не говорячи про десяте!), коли чимало недавніх „амбасадорів" з політичної еміграції вже переключилось із „Свободи" на „Ню Йорк Таймс-а", а до українських газет заглядають тільки „за небіжчиками"...

Але „навернення Твердохліба" може послужити знаменитим сюжетом для письменника-повістяра чи драматурга.. Можливо, якби жив сьогодні між нами покійний Микола Куліш, то може створив би другого „Мину Мазайла", з моральним і патріотичним закінченням... А не є виключене, що цим випадком зацікавиться наш достойний ювілят, Улас Самчук, і використає його для другої частини своєї канадійської повісти „На твердій землі"...

Служимо заголовком: „Твердохліб — на твердій землі".

Ікер

РЕЛІГІЙНА РАДІОПЕРЕДАЧА БУКК

Старанням Єпархіяльної управи БУКК Едмонтонської єпархії відбувається що неділі релігійна радієва передача — частини св. Літургії — з радієвої станції СіЕфСіДаблю Камровз — хв. 790 — від години 7.30 — 8.00 вечором.

ПОРТ В НЮ ФАУНДЛЕНД ПРИМАНЮЄ ДО СЕБЕ численних туристів, які ловлять рибу, їздять човнами на море та оглядають чудові прибережні околиці.

Фото: Канадське туристичне бюро.

Для дітей і – дещо старших

„МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК". Склав гурток матерів під проводом Кекилії Паліїв. ОПДЛ: Торонто, 1975. 108 ст.

* * *

Молоді батьки часто запитують як саме називається дана рослина чи тварина по-українському, чи як краще назвати даний предмет. „Мій перший словник вже стільки років був потрібним! Після першого букваря, від 4-го року життя до 10-го, ця книжка буде приємною і допоміжною для кожної дитини, що вже вміє читати.

Книжка розміром 8 і пів на 11 інчів, вона має приємну обкладинку на лискучім папері, а ілюстрували її брати Юрій і Ярема Козаки. Половина Словничка — це в поазбучному порядку рисунки з підписом, назвою даного предмету. На одну сторінку припадає по шість рисунків з одним кольором і відтінками. Друга половина книжки — це окремі тематичні сторінки, на яких подані частина тіла, одягу, назви меблів, домашніх предметів, рослин, риб, тварин, музичних інструментів, господарських предметів і т.п. При кінці книжки ще подано кілька синонімів; шкода, що ця листа не є поширена хоча до однієї сторінки — для користи старших дітей. В книжці подано, що приблизно 950 слів пояснено в цім словнику.

Це перше видання очевидно має деякі недотягнення, не всі ілюстрації очевидні, не всі слова влучно підібрані чи подані назви. Та цей перший крок є надзвичайно успішним. Словник є дуже популярний серед дітвори, яка радо бере його в руки, з приємністю перечитує чи оглядає його.

Багато починів та акцій бл. п. Цьопи Паліїв ще й досі мають корисний ефект у громадській чи педагогічній ділянках. Цей словник — це тільки один приклад з її проєктів, що вже докінчив гурт молодих матерів, з якими вона співпрацювала. Результат — „Мій перший словник побажаний і конечний. Книжку можна замовити в кооперативі „Плай", 768 Queen St. W., Toronto, Ont., Canada M6Y 1E9.

Лариса М. Л. Онишкевич
(„Свобода")

► **Грецький міністер** культури К. Тріпаніс звернувся до ОН за допомогою, щоб покрити пластиком 2,500-річні мармурові статуї та святиню Венери на горбку Акрополіс в Атенах, бо протягом минулих 40 років поллюція дуже пошкодила ці давні мистецькі твори.

Ми є зараз за рогом

Роял Банк має понад 1,300 відділів у Канаді. Це значить, що відділ Роял Банку є біля вас. У ньому знайдете наших працівників, що дадуть вам поради, як найкраще скористати з наших послуг.

Ми полагоджуємо різні банкові справи та стараємося задовольнити всі потреби наших клієнтів.

Ми також даємо поради, як найкраще розпоряджатися вашими особистими грішми, як щадити гроші, щоб вони працювали для вас, так важко, як ви працювали на них.

Зайдіть до Роял Банку ще сьогодні. Біля вас є наш відділ. Коли відвідаєте нас, тоді будете знати, чому нас знають в Канаді як „помічний банк".

ROYAL BANK
the helpful bank

„Св. Онуфрій" – загрожений!

о. І. Назарко ЧСВВ

Хто з Львівян не пам'ятає Василіянської церкви св. Онуфрія при вул. Жовківській, тепер Б. Хмельницького? Входилося до неї з вулиці камінними сходами з обох боків, а між ступеннями пишалася гарна камінна статуя св. Онуфрія, вкритого довжелезною бородою аж до ніжних кісток. Нераз у погідний літній ранок, коли в год. 6-ій відчинялися манастирські вікна, з найближчої келії (бл. п. о. Скрутня, ЧСВВ) можна було почути таку молитву львівського „батяра" до св. Онуфрія в польській мові: „Св. Онуфрію! Ти голий і я голий. Тож поможи мені сьогодні щось доброго вкрасти, щоб прикрити своє грішне тіло, бо я не маю такої довгої бороди, як Ти; ну, й щоб те тіло чимось накормити". Батяр зумисне молився голосно, щоб Отці в своїх келіях чули.

До „св. Онуфрія" у великому пості йшли до великодньої сповіді не тільки львівські інтеліґенти, але й приїздили інтеліґенти з провінції, які дружили із своїми місцевими священиками. В тій церковці лунали слова проповідей наших найліпших проповідників, як: найславнішого українського проповідника наших часів о. Сотера Ортинського ЧСВВ — пізніше першого єпископа Українців католиків в Америці; о. Андрея Шептицького — тодішнього львівського ігумена, а потім Галицького Митрополита й Слуги Божого; о. Платоніда Філяса — довголітнього протоігумена Чина й Апост. Адміністратора. Їм на зміну прийшли потім молодші, як о. ректор Т. Галущинський, о. редактор Й. Скрутень, о. Решетило, о. Лучинський, о. Чепіль, о. Сеньківський і ін.

У будні, коли в церковці було затишно, до неї забігали на сповідь і молитву наші науковці: проф. І. Раковський, проф. Верганоський, що вистоював навколішках на кам'яній підлозі кожну Службу Божу, дехто з театру: п-і Совачева (православна), Рубчак і ін.

Не раз тодішній Єпископ, пок. Кир Іван Бучко, або й автор цих рядків, хрестили чи вінчали тут тих, які хотіли прийняти ті св. Тайни в тиші й скупченні духа.

Дещо з минувшини

Церква й манастир св. Онуфрія — це, після церкви св. Миколая, другий залишок первісного княжого города Львова, що народилися в підніжжі Княжої Гори з її пишними теремами й міцними укріпленнями при давній Волинській дорозі. Церква і манастир св. Онуфрія у Львові згадуються вперше в грамоті князя Лева, даній церкві св. Миколая 1292 року. В „Актах Ґродскіх Львова" манастир і церква св. Онуфрія згадуються вперше 1453 р. Одначе стара церква невдовзі погоріла. Великим добродієм і немов другим основником манастиря і церкви св. Онуфрія був відомий львівський багач Степан Доропан, якого „дарчу грамоту" потвердив львівський староста Андрій Одровонж 1460 р., а відтак сам король Казимир IV 1469 р. Згаданий С. Доропан доручив Свято-Онуфріївський манастир з церковцею та її братством під покров Успенського Братства у Львові. В половині 16-го сторіччя князь Костянтин Острозький, волинський маршалок, записав „Св. Онуфрієві" нові добра й тоді можна було приступити до будови нової церкви.

В 1580-тих роках споруджено манастирську церкву св. Онуфрія, що первісно складалася з головної т.зв. „великої церкви" і прибудованої зправа свято-троїцької каплиці, званої „малою церквою". Року 1633 Успенське Братство заложило при церкві св. Онуфрія друге церковне братство, відоме під ім'ям „молодшого", що його потвердив 1645 р. своєю грамотою київський Митрополит Петро Могила — тоді екзарх Царгородського патріярха. Це братство заснувало шпиталь „больницу". В 17-му і 18-му сторіччях церкву св. Онуфрія значно побільшено, добудовуючи до неї святилище й дві захристії 1820 р. А відомий наш архітект Іван Левинський зробив плян добудови ще одної каплиці (Преч. Діви Марії) з лівого боку „великої церкви" і достосував її симетрично до свято-троїцької каплиці. Так уся будівля прийняла сьогоднішній вид трьохнавної церкви з трьома банями. Тоді теж самі монахи вирізьбили прекрасний іконостас на зразок славного іконостасу в Краснопущі з 17-го століття, а відомий художник Модест Сосенко (1875—1920) прикрасив його стилевими іконами.

За церквою з лівого боку ще були залишки колишнього цвинтаря і стояли надгробники світлих протоігуменів минулого століття: Теофана Голдаєвича, Арсена Радкевича й Модеста Гриневецького, що своїм навчанням у Львівському університеті продовжували високу традицію василіянської науки.

Після добромильської реформи 1882 р. саме з церкви св. Онуфрія розійшлися по львівському терені, а згодом по всій Галичині перші травневі молебні до Богоматері та набоженства до Христа-Чоловіколюбця. Не згадуємо тут нічого про сам манастир, як науковий центр („Записки ЧСВВ", Центральний Архів і Книгозбірня з 40,000 томів), бо це вимагало б окремої статті. Нам іде тільки про саму церкву св. Онуфрія.

Між двома війнами

Церква св. Онуфрія у Львові після Першої світової війни була в першу чергу церквою Марійських Дружин. Тут зосереджувалася найбільша в Зах. Україні Марійська Дружина дівчат-служниць, яка нараховувала понад тисячку членок, з яких неодна була б загинула „на бруку" великого міста, якщо не мала б моральної опіки Марійської Дружини та її провідників. У другу неділю місяця, коли в церкві св. Онуфрія після вечірні відбувалися збори тієї Дружини, тоді ніхто сторонній попросту не міг увійти до церкви, бо вона була вщерть заповнена Марійськими Дружинницями. Зорганізував її о. Т. Галущинський ЧСВВ, а пізніше її провідниками були: о. Й. Лучинський ЧСВВ, о. Й. Чепіль і ін.

Друга Марійська Дружина, що кожного місяця мала тут свою Службу Божу з окремою проповіддю — це була Марійська Дружина інтеліґентного жіноцтва, яка нараховувала понад 100 інтеліґентних жінок. Їх довголітньою головою була відома культурно-освітня діячка Ольга Бачинська з Барвінських.

Третя Дружина при тій церкві була мала, але важна: Марійська Дружина українських студенток, що мала понад 40 членок — студенток університету. Кілька років її очолювала сьогоднішня д-р мед. Ксеня Лебедович-Янович (у ЗСА).

Або, який гарний був т. зв. „Марійський День", 14 жовтня, в празник Покрова Богоматері! На заклик Головної Управи Марійського Т-ва Молоді, тоді в церкві св. Онуфрія збиралися всі середньошкільні Марійські Дружини Львова. Понад тисячка молоді виповняла церкву по береги, вислухувала Служби Божої і відповідної проповіді, приступала до св. Причастя, а відтак за священиком грімко повторяла слова Марійського приречення. Бадьорий Марійський гимн: „Станьмо згідно друг при друзі" закінчував це гарне торжество. Аж серце раділо...

А сьогодні?..

Коли хтось із моїх знайомих їде на Україну з Канади, Америки чи Польщі, я прошу кожного, щоб відвідав св. Онуфрія у Львові та після повороту звідомив мене про теперішній стан.

В останніх роках дістав я від кількох туристів такі усні, чи письмові інформації: Рік після ліквідації нашого манастиря, його замінено на житловий будинок і в ньому живуть тепер світські люди. Думаю, що їм мусить бути там дуже невигідно, бо манастир, крім протоігуменського апартаменту, має тільки маленькі келії для одного ченця. Бібліотеку й архів переведено до „Оссолінеум", розуміється, забравши з архіву все цінніше до Москви. Мур від вул. Жовківської розвалили й через колишній сад пустили просту дорогу на Високий Замок.

Церква до 1970 р. була постійно зачинена. Літом 1971 року церкву коротко відкрили і дехто заглянув до неї. Стан був оплакання гідний: усе почорніло, бічні престоли, сповідальниці й ікони зі стін зникли, з мурів сиплеться тинк, шиби вибиті, а птиці занечищують святе місце. Тепер церкву зачинено знову й нікого до неї не впускають, але чути й видно по слідах, що внутрі йде якась робота. Отже „Св. Онуфрій" у Львові — загрожений!..

Хто посвятив повних 12 років праці свого юного священства в тій церкві, тому сльози заливають очі, коли пише ці стрічки...

(„Америка")

50 літ на службі Богові і свойому народові

Сестра Служебниця Володимира

Рік 1975 є Святим Роком який проголосила св. Церква, цей рік є також „Міжнародним Роком Жінки" і в цьому році може як ніколи перед тим всі народи звеличували жінок-героїнь свого народу, і ми не стояли осторонь, бо українські жінки — героїні особливо в нашому часі мають велику участь в історії нашого народу

У тих кількох скромних реченях хочу звернути і показати нашим матерям і їх молодим доням на іншений героїзм, героїзм духа і жертви в посвяті свого життя на службу Богові і свойому народові: в школах, в шпиталях, в старечих домах і в многих інших добродійних працях.

Цього року Сестра Володимира Сл. ПНДМ святкувала 50-річчя такого життя.

Як молода дівчина Вікторія Сопко зрозуміла цей героїзм і не завагалася взяти цей хрест і нести його по кінець свойого життя. Вона знала що під знаком того хрестта є ключ який відчиняє двері до вічного щастя в небі.

Для Сестри Володимири жадна праця не була за тяжка, ніодні молитви не були за довгі, вона працювала в кількох наших домах, але найдорше бо вже 25 років в Мондері в домі Св. Йосифа, де ще й тепер невтомно працює в намірені, щоби як найбільше прославити Бога і в потребі помагати другим.

14 червня в цей пам'ятковий день о. Й. Кончак ЧСВВ відправив о 5-тій годині по полудні в каплиці Св. Йосифа благодарну Службу Божу, котру Сестри дуже гарно відспівали, бо було їх 36 то було кому співати. По Службі Божій всі зійшлись в спільній їдальні де Сестра Провінціяльна Настоятелька Юстина побажала Сестрі Володимирі від всіх Сестер найбільшої Божої ласки і ще многих літ на славу Божу і честь Божої Матіки.

Сестра Настоятелька Дарія і всі Сестри дякували Сестрі за її працю і різні прислуги, котрими Сестра завсігди старалася Сестрам послужити, відспівали многолітствіє і ще довго в вечір співали різних пісень церковних, історичних, шкільних, тай жалували, що вечір за короткий і вони мусять роз'їздитися до своїх домів, щоби завтра з милими споминами взятись до своїх праць.

З таких і подібних торжеств видно що черненче життя не є виповнене лиш тяжкими працями та довгими молитвами, це життя має свою красу і радість якої світ не знає. Про це свідчить наша Сестра Володимира в день свого ювілею.

Сестра, дякуючи Сестрі Провінціяльній, Сестрі Настоятельці, Сестрам домашним і гостям сказала між іншим: 50 літ мойого життя в законі пройшли так скоро і так мило що я ані одного разу в тім часі не плакала, але нині на Службі Божій я щиро заплакала з радости і вдячности для Бога що Він покликав мене до своєї служби, і дарував мені тих 50 років щоби я заробила собі на вічну нагороду в небі, я зрозуміла які правдиві слова Ісуса Христа „моє ярмо солодке а тягар мій легкий".

Дорогі мами, котрі прочитаєте ту сторінку, моліться і заохочуйте своїх доньок і синів до духовного життя, до того героїзму що в нім мило жити і легко вмирати, що не будуть оплакувати своєї гіркої долі, яку тепер так багато оплакує молодих супруж.

Сестра Служебниця ПНДМ

У СВІТ НА ПРОЩУ З О. ШАРИМ

(З ПОДОРОЖНИХ ВРАЖЕНЬ)

Марія Римська

2

В ДОРОЗІ НА БУДАПЕШТ І ВІДЕНЬ

Потяг, що везе на Будапешт, — міжнародні ваґони вигідні і чисті, словом „культура". І знову переїжджаємо через Миколаїв, Стрий, Сколе. Остання можливість, знову бачити Карпати, оці провалля, оці потічки, долини і, головне, оці верхи незабутні і ще рідні Кошиці, і ми в Мадярщині.

Мадярські прикордонники і митники майже ігнорують нас. Коли ми перейшли совєтську перевірку, то що їм нас перевіряти?

Будапешт гарний. Але хоч як гарний, то не вмився до Києва, а Дунай — до Дніпра. Я цим разом у Києві не була, була там минулого року, але те саме враження потверджують ті наші туристи, що зробили зі Львова короткий стрибок літаком до Києва. Таке сильне враження робить Київ, що навіть Відень, не то Будапешт, маліє перед масстатом і величчю української столиці. Тільки щоб це була і могла бути наша столиця насправді...

Відень, як завжди, хапає за серце. Приїхавши з Будапешту, ви зразу зачинаєте дихати повнішими грудьми, хоч уже і в Будапешті маєте враження, що ви залишили „схід".

Оглядаємо старі знайомі місця, проходжуємось „рінґом" і не відчуваємо втоми. Платимо по два доляри, чи більше за каву на Кертнерштрассе, вечеряємо в Ратгаузе келлер, щоб пригадати собі давні часи, дивимось на високі ціни на виставках, перераховуємо на доляри і дивуємося, як ці бідні австріяки можуть платити такі високі ціни, коли для нас вони зависокі. Видно туристи залишають досить валюти, щоб вони могли жити.

Отець Шарий відправляє св. Літургію в церкві св. Варвари. Співаємо, чи радше підтягаємо голосами за проф. Гнатишином, що діє як дяк нині. До речі, проф. Гнатишин передав о. Шарому партитуру св. Літургії в його новій оригінальній обробці, яку вперше співатимуть на посвяченні нової церкви в парафії св. Йосифа в Чікаґо, що її будує о. Шарий. Українська музична література збагатиться новим твором видатного композитора, що присвячує стільки своєї творчости церковній музиці.

ВСІ ДОРОГИ ДО РИМУ

Майже з жалем залишаємо Відень. Із жалем тому, що від'їжджаємо під вечір через що втратимо можливість обсервувати альпійські красвиди уздовж шляху, одні з найбільш мальовничі у світі. Пересипляємо той відтинок дороги в нашому вигідному спальному ваґоні. Ранком ще захоплюємо альпійські красвиди, але вже на полудневих узбіччях Альп. Дорога вздовж італійського чобота не така то й цікава.

Що стає цікаве? Зживаємось. Ми вже більш тижня разом, нав'язуються нові нитки приязні, відновлюються старі. Провадимо дискусії на різні прерізні теми. Наближаючись до Риму, зачинаємо усвідомлювати собі другу головну мету нашої подорожі: участь у прощі Святого Року та участь в „Українських днях" у Римі. Релігійні теми, питання майбутности нашої Церкви, устрою тієї Церкви, патріярхального руху висуваються як головна тема дискусій, відвідуємо одні других у переділах ваґону, а часу на розмови досить.

В РИМІ

Скільки б разів ви не бували в Римі, він усе робить на вас враження. Правда, його сім горбів не можуть мірятися з Володимирською гіркою і іншими київськими горбами, все ж хапає вас так щось за серце, бо його старина сивіша, ніж наша київська.

Приміщення наше під самими воротами Ватикану. Українські паломники наче окупували Мікельанджело готель, бо було нас разом близько двісті осіб з Чікаґо та Дітройту.

Наша мета в Римі була подвійна: взяти участь у паломництві Святого Року та з'явитись там на заклик Блаженнішого.

Здійснити перше завдання допомогли нам видатно ОО. Василіяни. В четвер, перед святом св. Петра і Павла, відвідали ми Велику семінарію, де нас дуже щиро вітали отці ректор і проректор. Ми мали нагоду наглядно переконатись, як ОО. Василіяни без великого розголосу працюють віддано для добра нашої Церкви, виховуючи нових священиків, та кладуть фундаменти під українську теологічну науку і релігійну культуру. Прововив до нас там теж Владика Марусин, вказуючи на те, як він намагається іти слідами свого попередника Архиєпископа Ів. Бучка та здійснювати його заповіти. Але, на жаль, йому треба на тому шляху переборювати багато труднощів.

Також сердечне прийняття чекало на нас в манастирі ОО. Василіян, де після перекуски промовив до нас у церкві Владика Кривий з Бразилії.

Наступного дня вже ранком поїхали ми під проводом о. д-ра Михайла Ваврика відвідати чотири базиліки, щоб сповнити умови відпусту. Ці відвідини — це було одно з найкращих переживань нашої прощі. Отець Михайло зумів не тільки вивести нас із духового розсіяння враженнями подорожі, але й увести у відповідний богомільний настрій та при нагоді відвідин тих базилік навчити нас стільки історії християнства, що своїм глибоким знанням прямо очарував нас.

Отець Михайло витиснув у моїй пам'яті образ високоосвіченого, шляхетного, відданого Церкві й народові монаха, що не зовнішніми ефектами і красномовством, а глибиною своєї віри і відданости притягає душі до Вічного. Завдяки отцю Ваврикові перше завдання нашої прощі — відпуст — думаю, було виконане.

Не такі глибокі почування викликала, принаймні у моїй душі, відправа в церкві св. Петра в день святих Петра і Павла.

Здаю собі з того справу, що всяка того роду церемонія, розрахована і на те, щоб показати велич нашого обряду і красу співу, розсіває увагу людини і не дає їй змоги сконцентруватись на істотному-величанні Христа цілим серцем. Усе ж було там щось, що вражало мене: сама свідомість, що тих 16 Владик і 120 священослужителів не були об'єднані навіть на тих пару годин у взаємній християнській любові — була надто болюча для того, хто боліє теперішнім станом нашої Церкви. А вже, коли ти дивишся навколо себе і бачиш, що більше тих, що хочуть „маніфестувати", а ніж брати участь у Безкровній жертві, то в тебе родиться бажання, що рад ше було б тут не бути і це бачити.

Не во гнів чи обиду кому, пишу ці рядки, а з наболілого серця. Бо їхала я туди з такими гарними сподіваннями, а те, що бачила там, серце ранило. Навіть при вівтарі познаки роз'єднання...

Гарним моментом нашої прощі була відправа на гробі св. Мученика Йосафата в неділю ранком після суботніх урочистостей. До св. Літургії стали наші Владики Преосв. Ґабро і Лостен з десятком священиків. Ті, що зібрались навкола вівтаря, мали нагоду помолитись за скріплення духа за долю нашої Церкви, що переходить кризу.

(Далі буде)

► **Австралійський** соціялістичний уряд Дж. Вітляма опинився в великих труднощах, бо опозиція не хоче затвердити предкладеного державного бюджету й уряд не може виплачувати грошей. Вітлям заповів, що він викличе вибори, щоб 13 мільйонів австралійців вирішило чи піддержують уряд, чи ні. В Австралії є 5.15 безробітних, а інфляція досягнула протягом року понад 17%.

МІСТО ЕДМОНТОН
Інженери та Транспортація
Відділ плянування транспортації

ПУБЛІЧНИЙ МІТІНҐ

В справі шляху для переїзду авт на 125 авеню та переїздного шляху для вантажних авт між 119 та 121 вулицею.

Просимо прийняти до відома, що заплянувано серію публічних зборів, організованих міським Відділом плянування транспортації та Відділом Інженерії та транспортації, які відбудуться:

- 21 жовтня 1975 — H. A. Gray School, 8:00 P.M., 12140 - 103 Street
- 22 жовтня 1975 — Queen Elizabeth High School, 8:00 P.M., 9425 - 132 Avenue
- 23 жовтня 1975 — Westmount Junior High School — 8:00 P.M., 11125 - 131 Street
- 29 жовтня 1975 — Westmount Junior High School — 8:00 P.M., 11125 - 131 Street

Ціллю цих зборів є представити студію проєкту шляху для вантажних авт, яку тепер переводить місто Едмонтон, яке прослідкує стандарт плянів доріг, вимоги сусідних власників, кошт будови доріг та закупу землі, доступ до сусідних посілостей, місцевий рух авт та потугу гамору від переїзду авт.

Представники відділу плянування транспортації будуть приявні на зборах й дадуть вияснення відносно різних застережень та відповідатимуть на запитання.

ЕВРОПА

СіПіЕр пропонує Вам два польоти тижнево
до Амстердаму без задержки
зі сполуками до багатьох інших міст у Европі.

Прийдіть й подорожуйте літаком із нами й дозвольте нам завести Вас до дому в Україну.

Ми можемо мигом перевезти Вас на одному із чудових джетів СіПіЕр помаранчевої краски без задержки до Амстердаму коротшою дорогою через бігун в Україну.

Ви можете також скористати з нашої низької летунської оплати на 22-45 денну поїздку. А це означає, що Вам не потрібно резервувати місце місяць наперід. Або давати депозит.

Запам'ятайте теж, що послуга СіПіЕр в формі заплаченого наперід квитка може допомогти Вам так само легко спровадити Ваших рідних і приятелів з України.

Кромі наших летунських послуг до Амстердаму, Ви можете мати приємність користуватися нашими польотами до Гаваїв, Мексика, Каліфорнії або по цілій Канаді.

І якийнебудь політ СіПіЕр Ви виберете, Ваша подорож буде упрямлена багато-мовною професійною летунською обслугою, яка є одною із найбільш приязних та найкраще вишколених послуг у повітрі.

Отже потелефонуйте до Вашого подорожного агента. Або до бюра СіПіЕр.

І майте приємність користати із послуг летунської лінії, яка має славу такої обслуги, що Ви її скоро не забудете.

Orange is Beautiful

CPAir

Незаступима втрата – похорон бл. п. Ірини Павликовської

У чудовий осінній день, 25 вересня 1975 р., відійшла у вічність велика дочка Галицької Землі бл. п. Ірина з Макухів Павликовська. Покійна була повноцінною людиною, що вклала свою працю, душу й серце для покращання долі свого народу. Вона була постійно в русі, організувала й переводила в життя всі ті задуми, які міг дати тільки великий ум. Високоідейна й щира українська патріотка, учасниця Визвольних Змагань, віддала всі свої сили, знання і любов українському народові. Її життєвий шлях позначений етапами праці на громадській ниві: Головна Управа Союзу Уркаїнок у Львові, Перший Світовий Жіночий Конґрес у 1934 р. у Станиславові (тепер Івано-Франківське), Кооператива „Народне Мустецтво" у Львові, журнал „Нова Хата", товариство „Українська Захоронка". Була співосновницею і довголітньою головою „Об'єднання Українських Жінок" у Німеччині, співосновницею і довголітньою членкою управи „Світової Федерації Українських Жіночих Організацій", толовою „Крайової Управи Ліґи Українських Католицьких Жінок Канади", головою Музейного Комітету Єпархіяльної управи ЛУКЖ в Едмонтоні, а перед смертю кустосом музею. Зі зрозумінням справи й великою гідністю репрезентувала зорганізоване українське жіноцтво на конгресах у Канаді й поза її кордонами як ось: у Бразилії, Німеччині, Америці, Ірляндії, Італії. Мала унікальне знання усіх галузей українського народнього мистецтва, відносилася з любов'ю і пошаною до його пам'яток, була ініціяторкою багатьох вистав і показів народнього одягу в Україні й закордоном. Мала високу освіту в ділянці права й музики, була піяністкою, професійною учителькою гри на фортепіяні, публіцисткою, промовцем, а для своїх співробітниць — інспірацією. Була всеціло відданою ідеї патріярхату. У поведінці з людьми дуже скромна, тактовна, для кожного вирозуміла — правдива аристократка духа. Ніколи не думала про себе, тільки про свій нарід і рідну культуру.

бл. п. Ірина Павликовська

У неділю, 28 вересня 1975 р., катедра св. священомученика Йосафата в Едмонтоні наповнена до краю. Це зібралась українська громада, щоби попращати шляхетну людину, віддати їй останню прислугу. Приїхало багато з далеких міст: сестра Покійної п. Ярослава Зарицька з мужем д-р Мироном з Ню Йорку, П. Харитя Литвин, сестрінка з Філядельфії, представниця СФУЖО й ґімназійна товаришка, сердечна приятелька покійної, п. Стефанія Пушкар з Філядельфії (ЗСА). З Канади: п. Віра Бучинська голова Крайової управи ЛУКЖ Канади з Вінніпеґу, п. суддя Марія Вавриков, член Крайової управи ЛУКЖ Канади, п. Марія Дима, почесна голова ЛУКЖ Канади з Вінніпеґу, п. д-р Стефанія Потоцька, бувша голова Крайової управи ЛУКЖ Канади з мужем п. д-р Петром Потоцьким з Йорктону (Саскачеван), п. Анастазія Жук, член Крайової управи ЛУКЖ Канади, п. Дудар, єпархіяльна голова ЛУКЖ Саскачеванської єпархії, п. Бабій, бувша єпархіяльна голова Саскачеванської єпархії, п. Анна Марія Баран, референтка народнього мистецтва при СФУЖО, п. Катерина Гнатюк, п. Ленарт — усі зі Саскачевану.

З Калґар прибули: п. Лідія Гладишевська, голова відділу ЛУКЖ, п. Ольга Мостова й п. Олена Гладишевська. Було велике число членок ЛУКЖ з відділів Алберти: Мондер, Веґревил, Мирнам, Лойдминстер, Ґлендон і масово прибули всі відділи Едмонтону. Також було багато священиків, представників організацій, а Дівочий Пластовий Курінь прийшов із своїм прапором. Усі членки ЛУКЖ, уставившись двома рядами, тримали почесну варту з горіючими свічками. Домовину несли (на зміну) панове: д-р Мелетій Снігуровий, посол Василь Дячук, д-р Микола Суховерський, адв. Петро Саварин, д-р Ярослав Онуферко, інж. Михайло Бойко, Маріян Прокоп, Григорій Порохівник, Орест Цинцар, Роман Осташевський, д-р Стефан Манастирський, Бенедикт Блавацький і Володимир Багнюк. В організуванні похорону помагав родині проф. М. Суховерський.

Панахиду відправив Владика Кир Ніл при співучасті оо.: митрата М. Сопуляка, Р. Мельника, М. Мартинкова, Я. Федуника, митрата Ю. Ковальського, крил. В. Чопея. Співав мужеський хор під орудою п. Іваника. Прощальні промови виголосили Преосвященний Кир Ніл і о. митрат Ю. Ковальський, підкреслюючи небуденну відданість і працьовитість покійної для Бога, Церкви й народу. Домовина була вкрита прапором ЛУКЖ Канади.

В похоронних відправах взяли участь: Преосвященний Кир Ніл, о. митрат Ю. Ковальський, о. крил. М. Дядьо, о. д-р П. Качур, о. крил В. Чопей, о. Я. Федуник, о. Д. Гнат. Знову повна церква, почесна варта членок ЛУКЖ. Багато приступило до св. Тайн. На український цвинтар св. Михаїла відпровадила покійну довга валка авт, хоча це був робочий день. Д-р М. Снігурович пращав бл. п. Ірину Павликовську від Централі Українців Католиків, а п. Наталія Яніцька від Єпархіяльної управи й усего членства ЛУКЖ. Відспівано „Видиш брате мій"... Помолившись і постоявши ще декілька хвилин в задумі, пращаючись вже востаннє з дорогою покійницею, усі вернулись до залі під катедрою, щоби взяти участь у тризні, підготованій членками двох відділів ЛУКЖ Доброї Волі. Кулінарними справами зайнялася досвідчена в цьому ділі п. Лисик. Після обіду промовляла п. Стефанія Пушкар, яка поділилася споминами про свою товаришку юних літ, з якою її життєвий шлях часто схрещувався. П. Віра Бучинська пращала покійну від Крайової управи ЛУКЖ Канади, між іншими кажучи, що покійна була людиною з великої літери. Від Провінційної ради КУК-у промовляв п. інж. М. Бойко. В імені зібраної родини говорив зять покійної, п. інж. Василь Кунда, дякуючи всім, що причинилися до віддання останньої прислуги покійній. Замість квітів, на прохання родини, зложено датки на цілі близькі серцю покійниці: Патріярший фонд, музей Єпархіяльної управи ЛУКЖ у Едмонтоні, Служби Божі, будівельний фонд катедри св. Йосафата.

Покійна залишила в глибокому смутку одиноку дочку Віру, зятя Василя, що був для неї немовби рідним сином, внучок Ірину й Лідію, внука Андрія, сестру Надію і шваґра Осипа Кокуревича в Південній Африці, сестру Славу і шваґра д-ра Мирона Зарицького в Ню Йорку, сестрінку Харитю Литвин з чоловіком Романом і дітьми Теодором, Юстиною, Маркіяном і Адріяною у Філядельфії, сестрінка Любомира Зарицького з дружиною Олею і дітьми Христею, Андрієм і Орисею у Ню Йорку.

Вічна Їй пам'ять!

Ляриса Вацке

Слово на похороні Ірини Павликовської 29 вересня 1975

„ДАЙ, БОЖЕ, ПРАЦЮВАТЬ"...

о. митрат Ю. Ковальський

Щойно минуло кілька днів від хвилини, у якій Ірина Павликовська розпрощалась з життям, а вже вістка про це розійшлась по Канаді і поза її границями. І питаються себе тут і там: чи направду Павликовська померла?!.. Та ніхто не питається — яка Павликовська?.., бо Ірину Павликовську знають українці по цілому світі, і якже тяжко повірити, що її немає вже між нами, що відійшла вже у вічність одна з наших найвизначніших, що була гордощами усієї української спільноти. Бо ледви чи найдеться якась ділянка нашого суспільного життя, на якій Ірина Павликовська не оставила б замітного сліду свого конструктивного, творчого духа.

Предобрий Господь обдарив нашу велику покійницю високими прикметами духа, багатьома талантами. А вона, вірна дитина трудолюбивого українського народу, добре використала ті дарування. Використала їх у службі слова, у службі чину, і у службі жертви, на славу Богові, на добро нашої Помісної Церкви і українського народу.

Слово — то найшляхетніший ,зовнішній вияв людини. Тільки людина може говорити і мовою виявляти навіть найглибші думки і почування. Сам Бог покористувався людським словом, щоби ним об'явити людям Себе, Свої правди, Свої закони. Якже ж вартісним тоді є людське слово!... Сл. п. Ірина Павликовська послугувалася словом часто, вміло, доцільно і з великою силою. Хто ж може вичислити скільки промов і доповідей вона виголосила за час свого життя?! А то не були бесіди, про які можна б сказати, з поетом, „великих слів, велика сила, і більш нічого". То були слова, з яких пробивалось велике знання, багатий досвід, з яких проміновала велика душа. То були слова, які вчили, заохочували, переконували, потягали до праці для загалу, до жертв.

І так, наприклад, коли у 1948 році Ірина, як голова Об'єднання Українських Жінок в Німеччині, говорила на Світовому Конгресі Українських Жінок у Філядельфії, то, як писав щоденник „Свобода" — „уся заля заливалася сльозами...". А, коли, 20 років пізніше, Ліґа Українських Католицьких Жінок Едмонтонської єпархії вшановувала покійну, то тодішна голова Єпархіяльної Управи ЛУКЖ заявила: „Ми, пані Павликовська, навчились від вас багато. За роки вашої праці між нами ви здобули нашу пошану і любов".

Свої слова Ірина Павликовська закріпила теж у письмі; у статтях на ідеологічні і організаційні теми теж у двох великих публікаціях, а саме у книжці „На громадський шлях" з 1956 р. і у збірнику „Для Церкви, Бога і Народу" з 1957 р.

Та покійна провела своє життя не лиш на службі творчого слова, але ще більше на службі чину і жертви. Її задушевна молитва напевно покривалась з молитвою поета: „...дай працювать, працювать, працювати, в праці сконать". Коли розглядаєте її життя, важко зрозуміти як одна людина могла зробити те, що зробила Ірина Павликовська. Оту всесторонну громадську працю вона почала ще як молода дівчина. І так у 1920 році вона була активною учасницею історичного з'їзду, на якому схвалили створення Українського тайного університету. У тому ж році вона вже була в рядах Союзу Українок, і незабаром стала членкою його управи, як теж членкою управи найбільш заслуженого Товариства „Просвіта". Їй дуже лежить на серці добро дітвори і молоді, і тому вступає в члени Товариств „Українська Захоронка", „Опіка над жіночою бурсою" і „Опіка над українською молоддю". Вона дорожить скарбами української культури і стає співзасновницею і головою кооперативи „Українське народнє мистецтво". Одночасно її цікавлять господарські справи і вона вписується до „Секції господині" при Тов. „Сільський Господар", і до кооперативи „Труд".

— А в тих усіх організаціях і управах вона не була лише паперовою членкою. Щось такe в неї було не до подумання, проти такого бунтувалася вся її істота. В кожній організації, до якої І. Павликовська належала, вона була в перших рядах працівниць, цілим серцем віддана справі. Так було в Україні, так теж і поза межами Рідного Краю, коли воєнна завіруха викинула сотки тисяч українських скитальців з рідної землі. В той час, коли маси наших людей, в обличі непевного майбутнього, коротали життя по таборах, І. Павликовська, як член управи Центрального Представництва Українців Німеччини, не переставала клопотатись і змагатись про покращання долі нещасних сестер і братів, про рятування української еміграції. Вона, враз з другими діячками, засновує „Об'єднання Українських Жінок у Німеччині" і фонд „Мати і дитина". Як голова тієї організації невтомно відвідує відділи делеґатури. Потішає членок, підносить на дусі, помагає, дає поради і організує різні курси, щоби приготовити жіноцтво до нових обставин при дальших переселеннях. 1948 року І. Павликовська їде до Америки, щоби, як сказала „порушити небо і землю" в обороні скитальців. Через кілька місяців вона їздить, почавши з Філядельфії, по різних місцевостях ЗСА і Канади і промовляє на вічах, на яких гаряче просить допомогти скитальцям, зокрема матерям, дітям, старим і хворим, і де тільки може, збирає внески для переселення в заморські країни. Такими заходами покійна промостила дорогу до Америки і Канади багатьом, найбільш потребуючим, зокрема сиротам. То було щось найкращого, найціннішого з усього, що зробила І. Павликовська. То було діло по думці Христової Євангелії, наймиліша служба Христові, який сказав: „що зробите одному з тих найменших, ви мені зробили". Вінніпеґська „Трибюн" записала слова покійної, які вимовно говорять про золоте серце, з якого випливали всі ті журби і старання. „Я теж скиталка і думаю приїхати сюди, бо маю дочку в Алберті, але щойно тоді зможу приїхати, коли останній скиталець вийде з Німеччини".

І справді у 1950 році, в якому покійна приїхала до Канади, вже закінчувалося переселення, і в Німеччині залишились тільки ті, які ніяк не могли або не хотіли виїхати. Замешкавши у Форт Саскачеван, а згодом в Едмонтоні, І. Павликовська зразу включилася в організаційне життя, стаючи членкою Ліґи Українських Католицьких Жінок. Сталася нею з глибоким переконанням, що кожна членка тієї організації то українка — посестра, не зважаючи на те в якому краю народилася. Тому всі, що стрінулись з нею чи то в організації, чи в товариському житті, відчули, що вона їм рідна, що бажає їм щиро добра, що хоче працювати для спільного добра. Тим вона здобула собі загальне довір'я і найкращу випадну до праці на новому терені. З такою самою енергією і посвятою, як в Україні, стала вона розгортати і тут громадську діяльність. Вона стає членкою Єпархіяльної управи ЛУКЖ і відвідує відділи по всій Єпархії. Пізнає їх проблеми і піддає влучні розв'язки. За її ініціятивою влаштовуються різні культурні, освітні і мистецькі імпрези за курси. Як знавець українського народного мистецтва вона бере в окрему опіку музей ЛУКЖ, реорганізує його і підносить на належний рівень. — До її голосу, що подає завжди практичні поради, прислухується жіноцтво цілої Канади і вона стає в ряді провідниць, ще заки воля членства виносить її на становище голови Крайової управи ЛУКЖ.

Розуміючи ролю української еміграції і її можливості допомогти Рідному Краєві, І. Павликовська змагає до консолідації всіх українських жіночих сил у світі. Тому вона найвидатніше причинюється до створення СФУЖО (Світової Федерації Українських Жіночих Організацій), і під її впливом ЛУКЖ вступає до цеї організації. За її старанням український католицький жіночий рух „вливається" в русло світового жіночого католицького руху. Вона репрезентує українське жіноцтво на різних міжнародніх з'їздах, видвигаючи на них справи Української Церкви і народу і таким чином стається неначе нашою неофіційною амбасадоркою.

У службі Богові, Церкві і народові І. Павликовська віддала не лиш свої знання, труди, сили і здоров'я, але теж свої скромні матеріяльні засоби. Здається, що все, що вона запрацювала лекціями гри на піяні, за малими винятками, пішли на конто загального добра. Щоб навести тільки один доказ, то на фонд будови проєктованого Катедрального осередку при катедрі Св. Йосафата в Едмонтоні вона жертвувала тисячу долярів, крім багатьох інших датків. Її засадою було: для справи все, для себе тільки те, що нейнеобхідніше.

Цікавим був би теж фільм, що представив би особисте життя покійної Ірини Павликовської. Він переніс би нас духом у початок нашого століття, коли у першому його році, в родині д-ра Івана й Павлини Макухів побачила Божий світ дитина, яка наче ясна зоря сіяла на українському небозводі більше як половину 20 сторіччя. Ми побачили б її далі юначкою, яка хоч походила з заможного дому, не уважала забав за щось, чому віддається усе серце, а з повагою ставилась до життя, здобуваючи солідну освіту. Ми побачили б її вірною дружиною теж інтелектуала і провідного діяча, інж. Юліяна, з яким єднала її не лиш подружжя любов, але теж спільні ідеали. Ми побачили б її щасливою мамою любої одиначки Віри, якій вона віддала усе, що людина і мати могла віддати. Ми побачили б і те, що багато з нас спостерігали на власні очі: побачили б паню Павликовську в оточені родини: зятя інж. Василя, якого вона цінила і любила як рідного сина, коханої дочки, яка ніколи не переставала бути „зіницею її ока", любих внуків Ірини, Ліди і Андрія, для яких мала найтепліше місце в серці. Ми побачили б її в домі панства Кундів, але не десь в куточку, а в його осередку, як вона отой дім, наче сонце, і освічувала і огрівала... і нікому, ніколи, нічого не прислонювала...

Такою була пані Ірина. Була людиною, яку рідко можна зустрінути в житті. Людиною з всесторінніми заінтересованям, а при тому у ніякій ділянці пересічною. Психологом, що мала дар пізнавати і вірно оцінювати людей, справи і обставини, приєднувати людей для добрих починів, та майструвати нераз дуже складні ситуації, щоби з цього вийшло добро. Була людиною, яка, хоч жінка, клала усі справи на вагу розуму, а не на вогнище почувань. Яка відзначалася великим тактом, і вміла завжди пошанувати других і їхні думки. Тим тактом, як сказав раз Преосвященний Ніл, „пані Павликовська здобула багато знаних і незнаних перемог". Вона була людиною, яка з належною увагою ставилася і до великих справ і до дрібних підприємств, і всіх їх старалася виконувати якнайдокладніше. Була індівідуальністю, яка відзначалася небуденним провідницьким хистом і яка уважала неможливим до здійснення лиш те, що було направду, тобто фізично неможливим. А при тому Ірина Павликовська була людиною направду скромною, яка не любила висувати себе на перше місце, а воліла бачити на ньому когось іншого. До неї можна віднести першу частину приповідки: „великі люди ніколи не думають, що вони великі; малі люди ніколи не думають, що вони малі".

Такою була покійна, і коли вона відходить від нас у вічність, то через її відхід наша спільнота стається біднішою, направду біднішою. Смерть її то втрата для усеї Української Католицької Церкви. Покійна була ентузіясткою ідеї Помісности Української Католицької Церкви, і працювала ревно для здійснення тієї ідеї. Була безмежно віддана Його Блаженству Патріярхові Йосифові. Не жаліла ні дуже великого труду ані коштів, щоби кілька разів виїхати до Риму і в найгарячіший літній час працювати при порядковуванні музею. На заклик нашого Первоієрарха вона була завжди готова зробити все, що тільки було в її силах. Теж добро нашої Едмонтонської єпархії лежало її дуже на серці. Окрім такої корисної роботи в ЛУКЖ, вона в кожній потребі служила словом, письмом і чином, щоби помагати Преосвященішому Владиці Нілеві. Через відхід Ірини Павликовської збідніла і наша катедральна парафія Св. Йосафата. Покійна направду жила парафіяльним життям. Всі парафіяльні справи її цікавили як свої власні. Завжди і всюди старалася помогти. Брала участь в парафіяльній раді і її комітетах. Багато корисних рад вона піддавала душпастирям і членам церковного комітету. А вже найбільше була перейнята справою будови Катедрального осередку, якого здвигнення уважала конечним для парафії і Єпархії.

Смерть І. Павликовської вдарила болюче ЛУКЖ, яка почулася позбавлена опори. Бо не стало в організації тої, про яку всі членки були переконані, що вона в кожний час думає про потреби товариства; що всі інтереси його забезпечені, бо лежать у її певних руках.

Ненадійна тяжка недуга, яка закінчилася невмолимою смертю, найважче поразила родину, яка покійну так дуже любила, для якої покійна була тою силою, що зв'язувала всіх членів у одну монолітну цілість і була її радощами і гордощами.

У ці, особливо для нашого загалу, сумні дні, справжньою потіхою для нас повинна бути правда, що мертві не забувають про живих; що ті, що відійшли цікавляться долею, що остались. І покійна Ірина, хоч відійшла в інше життя, проте духом ближча до нас, як була на землі, і більше, як тут, може нам помагати своїм заступництвом перед Богом.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ЮЛІЯНА КРАЙКІВСЬКОГО

ПОДЯКА

В подяці закралася прикра помилка, яку нижче виправляємо:

За вислані квіти дякуємо: мгр. М. і О. Гошовським, М. і Г. Британам, Д. Гуменюкам, Ю. Попіль, п-і О. Аронець, п-і М. Залуцькій з родиною, працівникам адмін. бюра Албертського університету та Асоціяції унів. працівників — наша щира подяка.

Ольга і Оксана Крайківські

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО НАС
(Дім відпочинку лиш для жінок)
Повна обслуга, смачна їжа. Перемо білля, купаємо хворих. Медична обслуга 24 години. Мешканців доглядають свої люди, які говорять по українськи. Дім положений в одному з найкращих місць, з видом на цілий Ванкувер. **Місячна оплата $260 три персони. ТЕЛЕФОНУЙТЕ на число: 876-4429 Віра Шевченко.**

ПАМ'ЯТНИКИ

з вічнотривалого ґраніту або мармуру, хрести та плити на гроби. Найкраща якість. Матеріял та виконання гарантовані нашою бондованою гарантією. Скора доставка та інсталяція. Доставляємо до кожної місцевости в Алберті. Для вашої послуги обслуга з написами на авті.
ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО ВАСИЛЯ РИГУСА
REMCO MEMORIALS (Edmonton)
11951 - 82 Street, Edmonton — Tel.: 474-3253

Централя КУК у Вінніпеґу
прийме на постійну працю асистента екзекутивного директора. Вимоги: досвід в українському громадському житті враз із бюровою практикою і добре знання української і англійської мови для самостійної кореспонденції в обох мовах. Зголошення з поданням життепису ,кваліфікацій і референцій проситься адресувати на Централю КУК, 456 вул. Мейн, Вінніпеґ.

ПОСИЛКИ – ДАРУНКИ В УКРАЇНУ
Висилайте через фірму
Overseas European Trading Co.
10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta
TEL.: 424-6860 **RES.: 452-4677**
Висилаємо найкращої якости матеріяли й готові речі англійського виробництва.
Всі посилки обезпечені.
Скора, точна й ґарантована достава.
Достава посилок протягом 6-и тижнів.
Висилаємо, крім звичайних пачок, теж „бандеролі" з нашої крамниці.
Під новим керівництвом: О. і Р. Литвинці.